

Vstanimo k služenju

Inštitut Ruhi

Knjiga 2

Vstanimo k služenju

Inštitut Ruhi

Knjige v zaporedju

Spodaj so napisani trenutni naslovi v zaporedju Inštituta Ruhi. Te knjige so namenjene temu, da jih uporabljamo kot glavno zaporedje tečajev, da sistematično večamo sposobnost mladih in odraslih, da služijo svojim skupnostim. Inštitut Ruhi razvija tudi niz tečajev, ki izvira iz tretje knjige v zaporedju, za usposabljanje učiteljev otroških uric Baha'i, kot tudi drug niz, iz Knjige 5, za pripravo animatorjev skupin za mlajše mlade. Tudi te so zapisane na seznamu spodaj. Naj omenimo, da v seznamu lahko pride do sprememb, saj z izkušnjami napredujemo in bomo dodajali tudi druge naslove, ko se bo število elementov v kurikulumu večalo in bodo dosegli stopnjo, ko jih lahko ponudimo vsem.

- Knjiga 1 *Razmišljanja o življenju duha*
- Knjiga 2 *Vstati k služenju*
- Knjiga 3 *Poučevati otroške urice, 1. razred*
Poučevati otroške urice, 2. razred (podružnični tečaj)
Poučevati otroške urice, 3. razred (podružnični tečaj)
Poučevati otroške urice, 4. razred (podružnični tečaj)
- Knjiga 4 *Dvojna Manifestacija*
- Knjiga 5 *Sprostimo moči mlajše mladine*
Začetni impulz: Prvi podružnični tečaj Knjige 5
Krog, ki se širi: Drugi podružnični tečaj Knjige 5
- Knjiga 6 *Poučevati Stvar*
- Knjiga 7 *Skupaj stopamo po poti služenja*
- Knjiga 8 *Bahá'u'lláhjeva Zaveza*
- Knjiga 9 *Pridobivamo zgodovinsko perspektivo*
- Knjiga 10 *Grajenje živahnih skupnosti*
- Knjiga 11 *Materialna sredstva*
- Knjiga 12 (v pripravi)
- Knjiga 13 *Sodelovanje v družbenem delovanju*
- Knjiga 14 (v pripravi)

Avtorske pravice © 2016, 2021 Fundacija Ruhi, Kolumbija,
Vse pravice pridržane. Izdaja 2.1.1. PE oktober 2021
Tiskano v Sloveniji

Prvotno objavljeno v španščini kot *Levantémonos a servir*
Avtorske pravice © 1987, 1996, 2020 Fundacija Ruhi, Kolumbija
ISBN 978-958-52941-0-3

Permission for a limited printing of this book in Slovene has been granted to the Administrative Committee of the Bahá'ís of Slovenia by the Ruhi Institute.

Inštitut Ruhi
Calí, Kolumbija
E-pošta: instituto@ruhi.org
Spletna stran: www.ruhi.org

The Administrative Committee of the Bahá'ís of Slovenia
Bohinjčeva 8
1000 Ljubljana
Slovenia
E-pošta: sao@bahai.si

Vsebina

Nekaj misli za inštruktorja	v
Radost poučevanja	1
Navdihujoči pogovori	15
Teme za poglobljanje	33

Nekaj misli za inštruktorja

Ta knjiga je druga v zaporedju glavnega zaporedja tečajev, ki jih ponuja Inštitut Ruhi. Ukvarja se s sposobnostmi, ki nam pomagajo pri tem, da doprinašamo k pomenljivemu in poživljajočemu pogovoru. Specifično dejanje služenja, na katerega se osredotoča ta knjiga, je opisano v tretji enoti. V svetu, kjer močne sile trgajo vezi skupnosti, je praksa obiskovanja prijateljev in sosedov na njihovih domovih, da bi skupaj raziskovali teme, ki so osrednjega pomena v življenju družbe, lahko. Če postane vidna značilnost kulture, pozdravi nekatere bolezni, ki jih povzroča vse večja izolacija. Vezi tovarštva, ki se takole ustvarijo, pravi enota, služijo temu, da okrepijo proces grajenja živahnih in skladnih skupnosti.

Trajen program obiskov na domovih v soseski ali na vasi zahteva določeno stopnjo organizacije, vključuje jedro predanih prijateljev, ki jih podpirajo administrativne institucije in agencije. Ko inštruktor vodi skupino prek knjige, naj ima v mislih, da se udeleženci pripravljajo na to, da se pridružijo takšnemu stalnemu prizadevanju. Obiski, ki jih boste zanje organizirali kot del njihovega študija, bi morali voditi k predanosti tej dejavnosti leto za letom, kar je pomemben del življenja služenja.

Praksa obiskovanja domov za točen namen raziskovanja tem duhovnega in družbenega pomena jasno obogati kulturo skupnosti. Prav tako ključnega pomena so mnogi neformalni pogovori doma in na delovnem mestu, v šoli in na tržnici. Torej je sposobnost predstavljanja duhovnih načel v vsakodnevne pogovore od časa do časa, nekaj kar si zasluži našo pozornost. Njen razvoj je fokus druge enote, na ta način polaga temelj za preučevanje v tretji.

Če naj bodo naši pogovori s prijatelji in sosedi poživljajoči, moramo v naše pogovore z njimi prinesiti radost. O tej temi govorimo v prvi enoti: "Radost poučevanja". Vsa dejanja služenja, ki jih predlaga Inštitut Ruhi, v svojem bistvu vsebujejo deljenje biserov božanske modrosti, ki jih odkrivamo v oceanu Bahá'u'lláhjevega Razodetja. Preučevanje prve enote je namenjeno povečanju zavedanja radosti, ki je prisotna ob tem dejanju. Udeležence več poglavij naprošamo, da razmišljajo o Božji Besedi in o tem, kako velik blagoslov jo je deliti z ljudmi. V enoti preberemo, da iz tega dejanja zraste radost, ki poživi naše korake, ko stopamo po poti služenja. Četudi smo popolnoma prepričani o tej globoki duhovni resnici, lahko izgubimo radost pri poučevanju, če ne razmišljamo o lastnostih, ki morajo odlikovati služenje. Te so cilj pogovorov v mnogih knjigah, ki si sledijo v zaporedju. Tu jih raziščemo le nekaj, začnemo z nenavezanostjo in sicer v 7. poglavju. Izbor citatov iz Spisov Bahá'í da osnovo za razmišljanje o tej vrlini, ki je nepogrešljiva, da nam zunanji faktorji ne zmanjšajo radosti ob služenju. Pomembno je, da udeleženci ne zaključijo svojega preučevanja z napačnim razmišljanjem, da nenavezanost pomeni odmaknjenost ali pomanjkanje skrbi. Stalno se moramo truditi, da okrepiamo svoje napore in da povečamo učinkovitost našega služenja, ko se trudimo za vse boljše rezultate. To zahteva zadostno razumevanje značaja truda, to je tema, o kateri razmišljamo v 8. poglavju. Optimizem in hvaležnost sta dve naravnosti, ki sta bistveni na poti služenja, o njiju se na kratko pogovorimo v naslednjem in zadnjem poglavju.

Druga enota knjige, “Poživljajoči pogovori,” pa se osredotoča na sposobnost povišanja stopnje pogovora tako, da se nanašamo na duhovna načela, ko priložnost to dopušča. Sestavljena je iz krajših izjav o različnih temah, ki čeprav niso točni citati, temeljijo na izjavah ‘Abdu’l-Bahája in vsebujejo mnoge besede in stavke, ki jih je uporabljal. So univerzalno zanimive, saj govorijo o prizadevanjih in skrbih ljudi vseh kulturnih ozadij. Upamo, da bodo udeleženci ob preučevanju teh izjav, dobili navdih iz načina, kako ‘Abdu’l-Bahá razlaga duhovna načela in si bodo pridobili navado, da se ozrejo Nanj, ko si prizadevajo za to, da bi odkrili bisere, ki ležijo v oceanu Bahá’u’lláhjevega Razodetja, razumejo pomen in posledice naukov Njegovega Očeta in da jih bodo radodarno delili z drugimi ljudmi.

Da bi dosegli namen enote, morajo imeti udeleženci priložnost, da vsako izjavo večkrat preberejo, da najdejo zaporedje misli in vadijo njeno podajanje, dokler ne ponotranjijo idej v tolikšni meri, da jih lahko sami naravno izrazijo. Nekateri se bodo najprej izjave naučili na pamet in jih ponavljali bolj ali manj tako, kot so zapisane v enoti. To je razumljivo. Ko pa se njihovo znanje o Veri pogloblja, in rastejo njihove izkušnje, bodo imeli dostop do veliko širšega razpona vsebine in bogatejšega besednega zaklada, ki se bo kazal v njihovem vzajemnem delovanju z drugimi ljudmi. Inštruktor mora prepoznati, da na tej stopnji skušamo doseči dvoje: določeno stopnjo sproščenosti pri razlagi naukov in povezavo z mislimi ‘Abdu’l-Bahája.

Po tem, ko se člani skupine naučijo predstaviti vsebino vsake izjave, se usmerijo na naslednjo dejavnost, kjer jih spodbujamo, da ideje, o katerih so se učili, povežejo z vprašanji, ki skrbijo njihove družine, prijatelje in sodelavce. Na tem področju udeleženci razmišljajo o temah in vprašanjih, ki se pojavljajo med pogovorom in se odločijo, kateri jim ponujajo priložnost, da vnesejo ideje v pogovor. Za nekatere izjave sta podana primer ali dva, ki ilustrirata, kako duhovna načela, ki jih izreka ‘Abdu’l-Bahá, osvetlijo zadeve, ki se tičejo ljudi povsod. Ta vaja bo prinesla največ sadov, če med preučevanjem te knjige inštruktor lahko pomaga vsakemu udeležencu, da si izbere eno izjavo in nekaj posameznikov, s katerimi bi se lahko pogovarjal o idejah, ki jih vsebuje. Če delate na ta način, je dobro, da si rezervirate čas med srečanji, da drug drugemu opišete dinamiko pogovorov, v katere ste bili udeleženi.

Ob vsaki izjavi v enoti je nekaj odstavkov iz Spisov Bahá’u’lláhja za učenje na pamet. Poudarek, ki ga Inštitut Ruhi pologa na pomnjenje, je viden že v prvi knjigi, še bolj očiten pa postane v drugi. Predvidevamo, da se sedaj udeleženci že zavedajo duhovne hrane, ki jo prejmejo, ko se vedno znova učijo odlomke iz Spisov. V tej knjigi bodo še naprej razmišljali o učinkih Božje Besede na človeško srce in v tretji enoti se bodo tako kot v drugi, učili predstavljati načela in ideje, ki jih najdemo v Spisih, v svojem govoru in ko bo to primerno, bodo odlomke neposredno citirali. Točno razlagati nauke, jih ljudem podajati v njihovi čisti obliki, je ena izmed sposobnosti, za katero si vsi prizadevamo, da bi jo razvili, ko stopamo po poti služenja. Odličen začetek je preučevanje razlag ‘Abdu’l-Bahája in jih poizkusiti izraziti na način, kot jih je On, to je premisa druge enote.

Kot smo omenili zgoraj, se tretja enota z naslovom “Teme za poglobljanje”, ozira k dejanju služenja, ki ga preučuje ta knjiga — torej na obiskovanje prijateljev in sosedov z izrecnim namenom pogovora, ki je nujnega pomena za življenje skupnosti. Predvideni so trije tipi pogovorov in za vsakega predlagamo določeno vsebino. Prvi tip se ukvarja z zaporedjem tem, ki jih raziskujete s prebivalci vasi ali soseske v programu sistematičnih obiskov. Čeprav bi vsebino lahko delili z občinstvom, ki ga le-ta zanima, na različne načine, je prvotni namen tem ta, da ponudimo članom gospodinjstva možnost poglobljanja njihovega znanja o Veri. Večina enote je posvečena temu tipu pogovorov.

Praksa obiskovanja domov je v zadnjih letih prevzela novo dimenzijo, še posebej ko se v vse manjših geografskih enotah, vse do stopnje vasi in v urbanih področjih sosesk, vidi porast števila posameznikov, ki lahko delujejo kot inštruktorji, animatorji skupin za mlajše mlade in učitelji otroških uric. Omeniti je treba, da se je ta praksa izkazala za bistveno, ne le za pospeševanje znanja o Veri, potrebna je tudi za uspešno razvijanje programov za duhovno opolnomočenje mlajših mladih ter za duhovno izobrazbo otrok. Jasno je postalo, da morajo animatorji in učitelji redno obiskovati starše mladih, da se z njimi pogovarjajo o konceptih in pristopih, ki jih oblikujejo. Takšne diskusije so sestavljene iz drugega tipa pogovorov, ki ga preučujemo v 14. in 15. poglavju. Vsebina, ki jo pokrivamo v teh poglavjih, ni obširna. Udeleženci se bodo z obema izobraževalnima programoma spoznali podrobneje v bodočih tečajih. Da pa poznajo pomen tega načina pogovora in da lahko spremljajo učitelje otrok in animatorje skupin za mlajše mlade pri njihovih obiskih staršev, je to zelo koristno že na tej začetni stopnji.

Tretji tip pogovorov v enoti, pa služi prav posebnemu namenu. Veliko mladih moških in žensk išče področja, kjer lahko izrazijo svojo resnično željo in najdejo način, da pripomorejo k izboljšanju sveta. Predstavljajo namreč ogromen rezervoar zmožnosti, da spremenijo družbo, ta rezervoar čaka, celo hrepeni po tem, da bi ga izkoristili. Pogovor med vrstniki, ki razmišljajo o priložnostih in odgovornostih, ki so edinstvene v obdobju mladosti, ko imajo toliko energije in neverjetnih potencialov, lahko velikokrat vodi k pogovoru o služenju in prižge zanimanje za delo, ki poteka v vaseh in soseskah po celem svetu. Številni bodo veseli povabila, da se pridružijo tečajem inštituta, ki je sredstvo za pridobitev sposobnosti, da pričnejo ponujati duhovno izobrazbo odraščajočim generacijam, kot učitelji skupin za mlajše mlade. 9. in 10. Poglavje ponujata nekaj idej, ki jih lahko uporabite v takšnem tipu pogovora.

Zmožnost, ki posameznikom omogoči, da pričnejo in ohranjajo pomenljive pogovore se krepí tako, da enota presega predlaganje širokega niza tem ter ustrezno vsebino. Razen zmožnosti, da jasno izrazijo ideje, morajo udeleženci razviti tudi potrebne odnose in duhovne lastnosti. Ti so osnova za večino srečanja, ki se odvija v enoti, njihov pomen za zmožnosti, o katerih govorimo, je jasen v 4. poglavju, kjer udeleženci razmišljajo o tem, kakšne misli in občutki naj napolnjujejo naša srca, ko se pripravljamo na obisk, v 5. poglavju, pa razmišljajo o lastnosti ponižnosti. Inštruktor bo moral zagotoviti dovolj pozornosti za ti poglavji, saj ne glede na to, koliko znanja si pridobimo, kako dobro znamo izražati ideje, bo učinek naših pogovorov odvisen od lastnosti in odnosa, ki jih vnesemo vanj.

Omeniti je treba, da so dejanja služenja, ki so opisana v tem zaporedju knjig, kljub temu da so osrednjega pomena za rast in razvoj skupnosti, najprej elementi procesa, ki želi povišati zmožnost posameznika prek učenja in dejanja. Vsak inštruktor se mora zavedati, da se ta dejanja gradijo eno na drugem, večajo se s kompleksnostjo knjige.

Naučiti se, kako izvajati vsako dejanje služenja učinkovito, se izkaže za ključno za sposobnost, ki jo potrebujemo za izvajanje dejanj, ki sledijo. Vzdrževanje pogovora, ki se nadaljuje, prek večih obiskov doma, kot predlaga ta knjiga, je očitno bolj zahtevno, kot dejavnost iz prve knjige – gostiti redno molitveno srečanje, sam ali v sodelovanju z drugimi ljudmi. In ni težko videti, da je za izvajanje kompleksnejših dejanj služenja v prihodnosti, bistvenega pomena, da udeleženci napredujejo v sposobnostih, ki so opisane v tej knjigi.

Kot smo omenili v uvodnih komentarjih v 1. knjigi, udeleženci v tečajih inštituta po celem svetu, prihajajo iz raznolikih ozadij in so v začetku različno seznanjeni z nauki Bahá'í. Ko pričnejo z drugo knjigo, se bodo vsi podali na pot služenja, ki jo odprejo tečaji. Še vedno pa ostajajo razlike. Za mlade bo na primer, če niso obiskovali tečajev za otroke in mlajše mlade,

veliko izjav in tem, ki so predstavljene v knjigi, novih in njihovo preučevanje bo koristno za poglobljanje njihovega znanja o Veri. Zato mora biti inštruktor pripravljen na fleksibilnost in ustvarjalnost, z njima bo vsem udeležencem pomagal pri razumevanju, seveda pa mora poskrbeti tudi za glaven cilj tečaja, da omogoči udeležencem pri udejstvovanju v pomenljivih in poživljajočih pogovorih. Pomembno je omeniti tudi, da v tisočih okoljih, kjer uporabljajo knjigo, proces gradnje skupnosti, h kateremu doprinašajo tri enote, ni na enaki stopnji razvoja. Zato so dejanja služenja, o katerih se učimo, lahko do določene mere različna, od ene skupnosti do druge. Tudi tukaj mora inštruktor pokazati skrb in temeljitost do potreb vsakega udeleženca, ko skupino vodi prek teh strani.

Radost poučevanja

Namen

Razumeti, da radost poučevanja leži
v dejanju deljenja Božje Besede
z drugimi ljudmi

POGLAVJE 1

Vstanimo k služenju je druga v zaporedju knjig, ki jih ponuja Inštitut Ruhi. Knjige združujejo učenje in delovanje. Njen namen je, da vam pomaga napredovati na poti služenja, na katero ste stopili, ker se trudite izpolnjevati dvojni namen: slediti lastni duhovni in intelektualni rasti in doprinašati k preobrazbi družbe. Iz sodelovanja v prvem tečaju že veste, da govorimo o poti, ki jo označuje zaporedje dejanj služenja, dejanj, ki jih izvajamo z očmi naravnanimi na cilj nove svetovne ureditve, kot si jo je zamislil Bahá'u'lláh. Torej je veliko tega, čemur pravimo 'stopati po poti služenja' sestavljeno iz naših naporov, da Njegove nauke uporabimo v lastnem življenju in življenju človeštva. On Sam o Svojem Razodetju govori takole:

“O moji služabniki! Moje sveto, Moje božansko zapovedano Razodetje lahko primerjate z oceanom, v katerega globinah so skriti nešteti dragulji velike vrednosti, nepreosljivega sijaja. Dolžnost vsakega iskalca je, da se zgane in se trudi doseči obale tega oceana, tako da bo lahko v sorazmerju z gorečnostjo svojega iskanja in s trudom, ki ga je vložil, deležen takšnih ugodnosti, ki so bile vneprej zapovedane v Božjih nepreklicnih in skritih poslanicah..”¹

V tej prvi enoti se naše misli obračajo k radosti, ki napolni naša srca, ko odkrivamo bisere modrosti, ki ležijo v oceanu Bahá'u'lláhjevega Razodetja in jih delimo z drugimi. Že iz preučevanja Knjige 1 veste, kako neverjetno lepi so biseri božanskega vodstva, ki jih najdemo v Njegovih Spisih. Razmislimo še o nekaj citatih:

“Božji govor je svetilka, katere luč so te besede: Ste sadovi enega drevesa in listi ene veje.”²

“Od vseh stvari je v Mojih očeh najljubša pravičnost; ne odvrčaj se od nje, če si Me želiš in ne omalovažuj je, da ti bom lahko zaupal.”³

“Bodite nestrpno zaskrbljeni zaradi potreb dobe, v kateri živite, in svoje cilje osredotočite na njene nujnosti in potrebe.”⁴

“Vsi ljudje so bili ustvarjeni zato, da bodo ponesli naprej vedno napredujočo civilizacijo.”⁵

“Svet mine in to, kar je večno, je Božja ljubezen.”⁶

“Moja svetilka si in Moja luč sveti v tebi in te razsvetljuje. Ne išči drugega kot Mene, zakaj bogatega sem te ustvaril in te obilno obdaril s Svojo naklonjenostjo.”⁷

Morda se želite te kratke citate naučiti na pamet.

POGLAVJE 2

Morda za začetek želite ponovno prebrati prvi citat, preden se začnete posvetovati o glavni temi te enote in nato rešite spodnje vaje.

1. Dopolnite spodnje povedi.
 - a. Naša dolžnost je _____ in _____
_____ oceana Bahá'u'lláhjevega Razodetja.
 - b. Prizadevati bi si morali, da dosežemo ocean Bahá'u'lláhjevega Razodetja, da smo lahko deležni takšnih _____ kot so bili napovedani v Božjih nepreklicnih in skritih Poslanicah.
 - c. Koristi, ki jih dobivamo iz oceana Bahá'u'lláhjevega Razodetja bodo proporcionalne z _____
_____ .
2. Kaj pomeni "zganiti se"? _____

3. Kaj pomeni "truditi se, da dosežete"? _____

4. Kaj bi se moral vsak iskalec truditi, da doseže? _____

5. Kaj pomeni, da je ena stvar proporcionalna z drugo? _____

6. Bahá'u'lláh nam pravi, da bomo prejeli darove oceana Njegovega Razodetja v sorazmerju z naporji, ki jih vložimo.
 - a. Podajte nekaj primerov naporov, ki jih delamo in zaradi njih postanemo deležniki teh koristi: _____

 - b. Podajte nekaj primerov koristi, ki jih prejmemo: _____

POGLAVJE 3

Vemo, da je Bahá'u'lláhjevo Razodetje kot ocean, v čigar globinah ležijo biseri neprecenljive vrednosti, zato se vsi kar najbolj trudimo, da bi bili deležni njegovih koristi in da bi drugim pomagali doseči njegove obale. Lahko pa se vprašamo, kako daleč ležijo obale tega oceana od nas. Bahá'u'lláh pravi:

“O Moji služabniki! Eni pravi Bog Mi je priča! Ta največji, ta nedoumljivi in valoviti Ocean je blizu, osupljivo blizu vas. Glejte, bliže vam je kot vaša vena! Hitro, kot utrip očesa, ste lahko, če le želite, deležni te neminljive ljubeznivosti, te Božje milosti, tega nepokvarljivega daru, te najmočnejše in neopisljivo veličastne radodarnosti.”⁸

1. Na kaj se nanaša 'ta največji, nedoumljivi in valoviti Ocean'? _____

2. Kako blizu nam je ta ocean? _____

3. Kako hitro lahko dosežemo ta ocean? _____

4. Dopolnite sledeče povedi:
 - a. Ta največji ocean Bahá'u'lláhjevega Razodetja je blizu, _____
_____ nas.
 - b. Ocean Bahá'u'lláhjevega Razodetja _____, kot naša vena.
 - c. Hitro, kot _____ lahko, če le želimo, deležni te neminljive _____ in _____ oceana Njegovega Razodetja.
 - d. Hitro, kot utrip očesa, _____, dosežemo in smo deležni oceana Njegovega Razodetja.

POGLAVJE 4

Dosegli smo obale oceana Bahá'u'lláhjevega Razodetja in sedaj črpamo iz njegovih zakladnic in svobodno in brezpogojno delimo z drugimi njegove bisere božanskega vodstva, ki

jih stalno odkrivamo v lastnem preučevanju, molitvi in meditaciji in v naših naporih, da bi služili Njegovi Stvari in človeštvu. Morda si želite vzeti nekaj časa, da si zapomnite naslednji citat, ki je stalen opomin na svetost te naloge:

“O popotnik na Božji poti! Zajemi svoj delež Njegove milosti in ne prikrajšuj se za stvari, ki ležijo v njeni globini. Bodi izmed tistih, ki so bili deležni njenih zakladov. Kapljica rose iz tega oceana bi, če bi jo razlili po vseh, ki so v nebesih in na zemlji, zadostovala, da bi jih obogatila z radodarnostjo Boga, Vsemogočnega, Vsevednega, Vsemodrega. Z rokami odrekanja zajemajte iz njenih voda, ki dajejo življenje, in z njimi poškopite vse ustvarjene stvari, da bodo očiščene vseh omejitev, ki jih je naredil človek, in da se bodo lahko približale mogočnemu prestolu Boga, temu posvečenemu in bleščečemu Mestu.”⁹

POGLAVJE 5

Ko napredujemo prek tečajev inštituta, študiramo in izvajamo dela, ki jih zahteva, naša zmožnost za služenje raste. Sposobni smo izvajati dejanja služenja, ki bodo prinesla ogromno radosti našim srcem in nam bodo pomagala, da izvajamo svoj dvojni namen — dejanja kot je izvajanje uric za duhovno izobrazbo otrok, vključevati mlajše mlade v program za njihovo duhovno opolnomočenje in pomagati skupini prijateljev preučevati knjige zaporedja. V tem procesu bo Božja Beseda, ki jo bomo delili tako z mladimi, kot starejšimi, naš stalen vir navdiha. Zato je primerno, da večkrat meditiramo o njeni moči in učinku na človeško srce. V naslednjem citatu Bahá'u'lláh govori o tej moči:

“Božjo besedo lahko primerjamo s sadiko, katere korenino smo vsadili v srca ljudi. Njeno rast morate vzdrževati z živimi vodami modrosti, posvečenih in svetih besed, tako da bodo njene korenine postale trdno zasidrane in se bodo njene veje razširile do nebes in čez.”¹⁰

1. S čim lahko primerjamo Božjo Besedo? _____

2. Kam so bile vsajene korenine drevesa Božje Besede? _____

3. Kako naj negujemo rast tega drevesa? _____

4. Do kakšnih višav lahko zraste to drevo? _____

5. V nekaj besedah razložite, zakaj je nadvse pomembno deliti Božjo Besedo z ljudmi.

POGLAVJE 6

Razmislimo o različnih dejavnostih, ki nas zaposlujejo. Hranimo svoja telesa. Učimo se, da si pridobimo novo znanje ter da si razširimo svojo mentalno kapaciteto. Delamo in razvijamo sposobnosti, ki nam pomagajo, da živimo kot produktivni člani družbe. Udeležujemo se športa in rekreacije. Mnogo dejavnosti je podobnih tem, vse so pomembne za naš intelektualni napredek in materialno blagostanje, zavzemajo velik del našega časa. Vsak dan pa obstajajo tisti posebni trenutki, ki so napolnjeni z duhovnostjo, ko smo potopljeni v molitev; ko poglobljamo svoje znanje o božanskih naukih, sami ali s prijatelji; ali pa v tem času pomagamo ljudem okoli sebe na enega od premnogih možnih načinov, da odkrijejo bisere, ki so skriti v oceanu Bahá'u'lláhjevega Razodetja. Mar niso ti trenutki brezmejno dragoceni? Ali obstaja še kakšna večja radost, kot pa biti deležen teh blagoslovov?

Vedno se moramo spominjati, kako nas je 'Abdu'l-Bahá spodbujal, da se posvetimo napredovanju človeštva:

“Vsi smo združeni v enem Božanskem namenu, nimamo materialne motivacije, naša najdražja želja je, da razširimo Božjo Ljubezen po celem svetu!”¹¹

Recimo, da se pokaže priložnost, da s prijateljem delite citat iz 1. poglavja, ki ste se ga naučil na pamet. Od kod prihaja radost v vašem srcu? Seveda, upate, da bo tudi vaš prijatelj navdihnjen zaradi Bahá'u'lláhjevih besed. Kaj pa če ni tako navdušen nad njimi, kot ste pričakovali? Ali radost v vašem srcu preprosto zbledi? Zakaj ne?

POGLAVJE 7

Ko ugotovimo, da so vse stvari, ki jih delamo v življenju, trenutki, ki jih preživimo v deljenju Božje Besede z drugimi, napolnjeni s posebnimi blagoslovi, pridemo do posebnega zaključka: da radost, ki jo črpamo iz služenja, leži v dejanju samem. Seveda upamo, da bodo dejanja služenja, ki jih izvajamo, prinesla vredne rezultate, a če smo preveč navezani na rezultate, če ima na nas pohvala ali kritika prevelik vpliv, bomo izgubili radost pri poučevanju.

To, kar naj nas navdihuje pri služenju, je Božja ljubezen, ne pa želja po uspehu, prejemanje koristi ali pridobivanje priznanja. Nenavezanost na vse je potrebna za radostno služenje. Preučevanje naslednjih citatov vam bo pomagalo, da razmišljate o tej temi:

“O človek dveh videnj! Zapri eno oko in odpri drugega. Enega zapri za svet in vse, kar biva v njem, drugega odpri za posvečeno lepoto Ljubljenege.”¹²

“O prijatelji! Ne zapustite večne lepote zavoljo lepote, ki mora umreti in ne vzljubite umrljivega sveta prahu.”¹³

“O sin besede! Obrni svoj obraz k Meni in se odpovej vsemu, razen Mene, zakaj Moja oblast je večna in Mojemu gospostvu ni konca. Če iščeš drugega poleg Mene, lahko na veke poizveduješ po vsem vesolju, tvoje iskanje bo zaman.”¹⁴

“O tujec, ki si Mi postal prijatelj! Roka Moje moči je prižgala svetilko tvojega srca, ne pogasi je z vetrom samoljubja in strasti. Spomin Name je zdravilo za vse tvoje tegobe, ne pozabi tega. Naredi Mojo ljubezen za svoj zaklad, varuj jo kot lasten vid in življenje.”¹⁵

“Nenavezanost je kot sonce; v kateremkoli srcu sije, uduši ogenj lakomnosti in jaza. Ta, čigar pogled je razsvetljen z lučjo razumevanja, se bo zagotovo odvezal od sveta in njegovih puhlosti. . . . Naj te svet in njegove nizkotnosti ne žalostijo. Srečen je ta, ki ga bogastvo ne napolnjuje z nečimrnostjo in revščina z žalostjo.”¹⁶

1. Ali nenavezanost na ta svet pomeni, da živimo kot puščavniki? _____
2. Je mogoče biti nenavezan na ta svet in obenem posedovati stvari? _____

3. Je oseba, ki posveti skoraj vsako uro svojega življenja svojemu delu nenavezana na stvari tega sveta? _____
4. Je oseba, ki dela le dovolj, da pokrije svoje lastne osnovne potrebe in preostali čas porabi za to, da ne počne nič, nenavezana na ta svet? _____
5. Je oseba, ki ne more tolerirati neudobja na področju služenja, nenavezana na ta svet? _____
6. Na mnogo stvari smo lahko navezani, ne le na materialne. Na kaj bi bili navezani, če bi bili oseba, ki
 - želi odnehati, ko opravi delo služenja in ga nihče ne potrdi? _____
 - je slabe volje, ko nekdo ne sprejme njenih idej? _____
 - skriva svoje prepričanje, ker se boji zavrnitve ljudi? _____

7. Nenavezanost ne pomeni odmaknjenosti ali pomanjkanje skrbi. Katere izmed naslednjih so lahko znak, da oseba ni nenavezana?
- _____ Da črpa radost iz tega, ko vidi napredek drugih ljudi
- _____ Da neha poučevati otroške urice, ko se nekaj otrok slabo vede
- _____ Da se hvali z lastnimi dosežki
- _____ Da se pridno uči in je zadovoljna s svojim napredkom
- _____ Da trdo dela, da razvije svojo zmožnost za služenje skupnemu dobru
- _____ Da si prizadeva za odličnost v svojem poklicu
- _____ Da je čista in ima čist in pospravljen dom
- _____ Da skrbi za svoje stvari
- _____ Da skrbi za blagostanje drugih
- _____ Da je malodušna, ko nihče ne pohvali njenih naporov
8. Nenavezanost je tako pomembna za vsakogar izmed nas, da predlagamo, da se vse citate v tem poglavju naučite na pamet.

POGLAVJE 8

Da bi prejeli darove radostnega življenja služenja človeštvu, se moramo biti pripravljene potruditi. Naši naporji lahko zahtevajo določeno mero žrtvovanja. Besedo “žrtvovanje” v življenju uporabljamo pogosto. Če se prijateljica vrača s potovanja ob zori, se lahko zbudimo in jo gremo iskat. Lahko rečemo, da smo žrtvovali nekaj ur spanja. Ko nekdo, ki nam je blizu zbolí, se odpovemo nekaj uram zabave, da skrbimo zanj. V življenju imamo situacije, ko moramo delati zelo trdo in zdi se nam, da žrtvujemo udobje, da lahko dosežemo cilj.

Vsi imamo veliko željo služiti Stvari, radodarno ponujamo svoj čas in energijo in kolikor je mogoče, del svojih materialnih dobrin. Ko to storimo, se moramo spomniti, da se na poti služenja lahko odpovemo stvarjem tega sveta, a prejmemo resnično radost, saj duhovno rastemo. Več bomo lahko razmišljali o naravi služenja v prihodnjih tečajih. Pomembno je prepoznati, da žrtvovanje pomeni, da se odpovemo nečemu nižjemu, za višje, tako kot se seme žrtvuje, da lahko zraste drevo. Žrtvovanje prinaša radost in ta radost bo naša le, če smo se pripravljene stalno truditi.

Bahá'u'lláh pravi:

“Če Ga želimo iskati, moramo delati; potrebna je vnema, če želimo piti nektar ponovnega snidenja z Njim; in če okusimo to čašo, bomo zavrgli svet.”¹⁷

In ‘Abdu’l-Bahá nam svetuje:

“... ne počivajte, ne iščite umirjenosti, ne navezujte se na razkošje tega začasnega sveta. Osvobodite se vsake navezanosti in s srcem in dušo si prizadevajte, da

postanete popolnoma uveljavljeni v Božjem Kraljestvu. Pridobite si nebeške zaklade. Dan za dnem bodite ožarjeni. Približujte se pragu enosti.”¹⁸

Vsi verjamemo, da se moramo potruditi, da dosežemo svoje cilje. A to preprosto prepričanje ima določene posledice v praksi, ki jih ne smemo pozabiti. Po eni strani je potrebno vedeti, da obstaja povezava med količino potrebne energije in stopnjo težavnosti cilja ali naloge. Lažemo si, če mislimo, da lahko nekaj dosežemo brez truda. Velikost našega napora pa ni vse. Potrebna je doslednost in vztrajnost. Potrebno se je osredotočiti. Navada zaključevanja nalog, da ne skačemo od ene do druge in puščamo delo nedokončano, je nujna. Polovičarski napor ne bodo obrodili sadov. Predstavljajte si tedenski tečaj za duhovno izobrazbo otrok. Učitelj mora posvetiti določeno število ur, da pripravi vsako srečanje, ostati mora popolnoma osredotočen med urico, da učencem pomaga razumeti lekcijo, redno mora obiskovati starše otrok in slediti njihovemu posameznemu duhovnemu napredku, teden za tednom. Kakšna bo usoda razreda, kjer se učitelj pripravi le občasno, urice zaključi prej, ko je utrujen in ne posveti zadostnega časa razmišljanju in pogovoru o napredku otroka z njegovimi starši? Kaj pa če urice preprosto odpove, kadar ima drugo obveznost, na primer, ima na obisku prijatelja iz drugega kraja?

Teh nekaj izjav je tukaj zato, da nas prepričajo, da moramo paziti na količino in na kakovost truda za vsako stvar, ki se je lotimo. To ne velja le za dejanja služenja, ki jih izvajamo; velja tudi za naš razvoj. Tudi duhovne navade, o katerih smo se pogovarjali v prvi knjigi tega zaporedja – redna molitev, vsakodnevno branje Spisov, razmišljanje o tem, kako naj svoje življenje uskladimo z nauki, se z vsem srcem udeleževati molitvenih srečanj — vse to je odvisno od stalnega napora. Spodaj je več izjav, ki so povezane z naporom. Odločite se, katere so resnične, tako še naprej razmišljate o tem vprašanju:

- _____ Če si pameten, ti ni treba trdo delati.
- _____ Zakaj bi hodil po daljši poti, vedno išči bližnjico.
- _____ Brez dela ni jela..
- _____ Sanjaj na veliko: tvoje želje se bodo uresničile.
- _____ Večja kot je nagrada, večji je trud.
- _____ Večji kot je napor, slajša bo nagrada.
- _____ Če ti najprej ne uspe, poizkusi še enkrat.
- _____ Zakaj bi delal, če lahko drugi opravijo delo namesto tebe?
- _____ Če se je treba preveč truditi za nekaj, nam to ni namenjeno.
- _____ Majhni koraki — redni in dosledni — nas pripeljejo daleč.
- _____ Nič, kar je vredno imeti, ne moremo doseči zlahka.
- _____ Odličnost zahteva polno predanost.
- _____ Potovanje tisočih milj se začne z enim korakom.
- _____ Ni dovolj, da smo zadostni.
- _____ Ne smemo čakati, da se stvari zgodijo same od sebe, truditi se moramo zanje.
- _____ Uspeh je vprašanje sreče.

_____ Našega dvojnega namena ne bomo dosegli po čudežu.

_____ Vsak dan si moramo izprašati vest.

Stopamo po poti služenja, trudimo se, da bi dosegli lastno duhovno in intelektualno rast ter da bi doprinesli k preobrazbi družbe. Jasno je, da ta dvojni namen zahteva veliko truda z naše strani. Bahá'u'lláh nam pravi:

“Neprimerljivi Stvarnik je ustvaril vse ljudi iz ene same snovi in njihove stvarnosti povišal nad Svoja preostala bitja. Uspeh ali neuspeh, pridobitev ali izguba, mora biti zato odvisna od človekovih lastnih naporov. Bolj ko se bo trudil, večji bo njegov napredek.”¹⁹

Morda si želite zapomniti ta citat, če si ga še niste.

POGLAVJE 9

Če želimo črpati radost iz služenja, moramo negovati določen odnos. Moramo biti na primer hvaležni za nagrado služenja, ki nam jo je podaril Bog. Seveda ne razmišljamo o tem, da Bogu delamo uslugo, ko služimo Njegovi Stvari. Prav tako se moramo naučiti izogibati pesimizmu in na življenje gledati optimistično. Ovire na poti služenja lahko obrnemo v odskočno desko za nadaljnji napredek. Celó v času težav v prihodnost zremo z očmi polnimi vere. Naslednje besede ‘Abdu’l-Bahája kažejo na upanje in optimizem, ki bi morala biti značilna za naše napore:

“Na začetku je seme tako majhno in na koncu je mogočno drevo. Ne glejte na seme, glejte drevo, njegove cvetove, liste in sadove.”²⁰

“Poznati morate pomen tega malega semena, ki ga je pravi Kmetovalec z rokami Svoje milosti posadil v zorana polja Gospodova in ga zalival z dežjem obdarovanja in radodarnosti ter ga sedaj neguje v toploti in svetlobi Zvezde Danice Resnice...”²¹

“Ko vidite drevo, ki raste in se razvija, bodite polni upanja glede njegovega razvoja. Cvetelo bo in obrodilo sadeže, prej ali slej. Če vidite suh les ali stara drevesa, pa ni nikakršnega upanja, da bi vzcvetela.”²²

“Zato morajo Božji ljubljenci delavno, z vodami svojih naporov, skrbeti za in negovati ter podpirati to drevo upanja.”²³

“Če se srce obrne stran od Božjih blagoslovov, kako lahko upa na srečo? Če svojega upanja in zaupanja ne položi v Božjo Milost, le kje lahko najde počitek?”²⁴

O zgornjih citatih bomo razmišljali tako, da dopolnimo spodnje povedi:

1. Na začetku je seme tako majhno in na koncu je _____
_____ .

2. Ne smemo gledati na malo seme, temveč na _____
_____ .
3. Prepoznati moramo pomen tega malega semena, ki ga je Bog, z rokami Svoje milosti

_____ .
4. Ko vidimo drevo, ki raste in se razvija, _____
5. Ko vidimo drevo, ki raste in se razvija, bodimo polni upanja, da _____
_____ .
6. Z vodami svojih naporov moramo _____
_____ .
7. Če se srce obrne stran od Božjih blagoslovov _____
_____ ?
8. Če srce svojega upanja in zaupanja ne položi v Božjo Milost, _____
_____ ?

Sedaj pa na kratko razmislite: Se strinjate, da je naš radosten in upanja poln duh, skupaj z držo ponižne hvaležnosti, vir radosti drugim ljudem? Vedno imejmo v mislih, da s tem, ko vstanemo k služenju, prinašamo radostne vesti o zarji novega Dne, Dne združenja človeštva. Naj Bahá'u'lláhjeve besede odmevajo v naših srcih:

“Srečni so ti, ki delujejo; srečni so ti, ki razumejo; srečen je človek, ki se je oklepal resnice, nenavezan na vse, kar je v nebesih in na zemlji.”²⁵

REFERENCES

1. Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja (Wilmette: Baha'i Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CLIII, par. 5, str. 369.
2. Prav tam, CXXXII, par. 3, p. 326.
3. Bahá'u'lláh, Skrite Besede (Wilmette: Baha'i Publishing Trust, 2003, 2012 printing), iz arabščine št. 2, str. 3.
4. Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja, CVI, par. 1, str. 241.
5. Prav tam, CIX, par. 2, str. 243.
6. Bahá'u'lláh, in Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Baha, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Baha'i Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no. 53, p. 26.
7. Skrite Besede, iz arabščine št. 11, str. 6.
8. Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja, CLIII, par. 5, str. 370.
9. Prav tam, CXXIX, par. 1, str. 316.
10. Prav tam, XLIII, par. 9, str. 109.
11. From a talk given on 19 November 1911, published in Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Baha in 1911 (Wilmette: Baha'i Publishing, 2006, 2016 printing), no. 32.2, p. 121.
12. Skrite Besede, Persian no. 12, p. 26.
13. Prav tam, iz perzijščine št. 14, str. 26.
14. Prav tam, iz arabščine št. 15, str. 7.
15. Prav tam, iz perzijščine št. 32, str. 33.
16. Bahá'u'lláh, in The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926 (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing), p. 42.
17. The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh (Haifa: Baha'í World Centre, 2018), no. 2.12, p. 17.
18. Tablets of the Divine Plan: Revealed by 'Abdu'l-Baha to the North American Bahá'ís (Wilmette: Baha'í Publishing Trust, 1993, 2006 printing), no. 13.6, pp. 95–96.
19. Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja, XXXIV, par. 8, str. 91.
20. Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá (Wilmette: Baha'i Publishing, 2010, 2015 printing), no. 40.3, pp. 118–19.

21. Prav tam, št. 40.3, str. 119.
22. From a talk given on 11 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Baha during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Baha'i Publishing, 2012), par. 2, p. 153.
23. Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, no. 206.13, pp. 356–57.
24. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 21 November 1911, published in *Paris Talks*, no. 34.8, p. 133.
25. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 139.

Poživljajoči pogovori

Namen

Pridobiti sposobnost, da
predstavimo duhovne
koncepte v pogovorih

POGLAVJE 1

V prvi enoti te knjige smo govorili o neizmerni radosti, ki jo črpamo, ko delimo Božjo Besedo z ljudmi. Ko stopami po poti služenja, se pojavi mnogo priložnosti, da se s prijatelji in znanci pogovarjamo o uvidih, ki jih žanemo iz Bahá'u'lláhjevega Razodetja. Med najbistvenejšimi sposobnostmi, ki jih moramo razviti, so te, ki nam pomagajo, da doprinesemo k pomenljivim in poživljajočim pogovorom. Namen te enote in naslednje je, da vam pomaga pri tem. Tu se bomo ukvarjali s tem, kako dvigniti raven pogovora z navajanjem duhovnih načel, ko je priložnost za to primerna. V naslednji enoti pa bomo razmišljali o tem, kako začeti in ohranjati zaporedje pogovorov o določenih temah, kot del sistematičnega navora grajenja živahne skupnosti v vaši vasi ali soseski.

V sledečih poglavjih si bomo ogledali številne izjave o različnih temah, ki niso dobesedni navedki, vendar pa temeljijo na govorih in Poslanicah 'Abdu'l-Bahája ter vsebujejo mnogo izrazov, ki jih je uporabljal. Vsako izjavo nekajkrat preberite, poiščite zaporedje idej in se izmenjujte z drugimi člani skupine ter jih na glas izgovarjajte, dokler jih ne podate na naraven način. Ta vaja vam bo pomagala pri pripravi na sproščene pogovore, ko menite, da je primerno omeniti nauke Vere, da napredujete z diskusijo.

Seveda se boste tudi v tej enoti učili odstavke iz Spisov na pamet, saj imajo posebno moč, ki prodre v človekovo srce in bo, ko jih vtakete v svoj govor, imeli globok učinek na poslušalca. Seveda pa citiranje iz Spisov v pogovoru zahteva preudarnost. Nujna je zmernost, ravnovesje med dobesednimi citati iz Spisov in uporabo lastnih besed pri razlaganju naukov Vere. To ravnovesje boste dosegli tako, da veliko časa in energije posvetite preučevanju Spisov in bodo imeli vpliv na vaše misli in občutke.

POGLAVJE 2

Prva izjava, ki jo boste preučili, govori o potrebi človeštva po Izobraževalcu.

Ko razmišljamo o obstoju, opazimo, da vsa kraljestva: mineralno, rastlinsko, živalsko in človeško, potrebujejo izobraževalca. Vrt potrebuje vrtnarja. Polje potrebuje kmeta, da lahko bogato obrodi. Če človeka pustimo samega v divjini, bo prevzel živalske navade. Če je izobražen, lahko doseže najvišje višave. Če ne bi bilo izobraževalcev, ne bi bilo civilizacije.

Poznamo tri vrste izobrazbe: materialno, človeško in duhovno. Materialna izobrazba se ukvarja z razvojem telesa. Človeška izobrazba se ukvarja s civilizacijo in napredkom. Ukvarja se tudi z vladanjem, družbenim redom, človeško blaginjo, trgovino in industrijo, z umetnostjo in znanostjo, s pomembnimi odkritji in velikimi podvigi. Duhovno izobrazbo sestavlja pridobivanje božanskih popolnosti. To je resnična izobrazba, saj z njeno pomočjo, razvijamo višjo naravo človeškega bitja.

Človeštvo potrebuje izobraževalca, da lahko napreduje, ta izobraževalec mora imeti jasno avtoriteto kot materialni, človeški in duhovni izobraževalec. Če bi kdo dejal: "Imam veliko inteligenco in nimam potrebe po takšnem izobraževalcu," bi ta zanikal očitno. Bilo bi, kot bi otrok dejal: "Nimam potrebe po izobrazbi; delal bom glede na lastno razmišljanje in inteligenco in bom dosegel odličnost sam."

Človeštvo je vedno potrebovalo takšnega popolnega izobraževalca, nekoga, ki mu lahko pomaga organizirati zadeve, ki so povezane s hranjenjem in zdravjem telesa, ga lahko navdihne, da napreduje na področju znanja, izumov in odkritij. Najpomembnejša naloga pa je, da lahko vdihne življenje duha v človeštvo. Nobeno običajno človeško bitje ni zmožno doseči česa takega. Le Božje Manifestacije imajo moč, da jih izvedejo. To so izbrane Duše, ki jih pošilja Bog vsake toliko časa, da služijo kot univerzalni Izobraževalci človeštva.

1. Nekajkrat preberite izjavo v skupini in si medsebojno pomagajte, da se naučite njeno vsebino. Drug drugemu zastavljajte vprašanja, ki so povezana z idejami, ki so predstavljene in vadite njihovo naravno in lahkotno izražanje.
2. Sedaj pa se v skupini pogovorite o idejah, ki ste se jih naučili izraziti in o tem kako jih lahko vključite v pogovor. Seveda ne boste kar naenkrat svojim prijateljem dejali, da obstajajo tri vrste izobrazbe. Dobro bi bilo, da razmislite o tipih interakcij, kjer bi bilo zgornje ideje smiselno deliti. Morda bi pogovor lahko tekkel o moralnem propadu družbe ali kako delati za izboljšanje sveta. Razmislite o raznolikih pogovorih, v katere se lahko zatopite s prijatelji, člani družine in znanci. Ali so med zadevami, ki jih skrbijo tudi takšne, ki lahko vodijo v diskusijo idej iz zgornje izjave?

3. Pogosto se odprejo vprašanja o zadevah, kot je zgornja. Kako bi odgovorili, če bi vas nekdo vprašal: "Kdo so ti Izobraževalci, o katerih govoriš?"

4. Spodaj je nekaj citatov iz Bahá'u'lláhjevih Spisov, ki so povezani s potrebo človeštva po Izobraževalcu. Razmislite o njih in se vsaj enega naučite na pamet. Tako boste lahko vtkali odlomke iz Spisov v svoj govor, kadar bo to primerno.

"Vsi ljudje so bili ustvarjeni zato, da bodo ponesli naprej vedno napredujočo civilizacijo."¹

"Namen enega pravega Boga, vzvišena bodi Njegova slava, da se je razodel ljudem, je prikazati tiste bisere, ki ležijo skriti v rudniku njihovega pravega in najglobljega jaza."²

"Božji namen v tem, da pošilja Svoje preroke na zemljo je dvojen. Prvi je osvoboditi otroke ljudi teme nevednosti in jih voditi k svetlobi Resničnega razumevanja."

Drugi je ustanoviti mir in umirjenost človeštva ter zagotoviti vsa sredstva, s katerimi se lahko osnujeta.”³

“Ljudje ob vsakem času in pod vsemi pogoji potrebujejo nekoga, ki jih opominja, jih vodi ter jih poučuje in uči.”⁴

POGLAVJE 3

Naslednji odlomki opisujejo, da lahko Boga poznamo le prek Njegovih Manifestacij. Koristni bodo v vaših pogovorih s prijatelji:

Razmislite o neskončnem vesolju. Je možno, da bi bilo ustvarjeno brez Stvarnika? Ali lahko resničnost Stvarnika kdaj primerjamo s tem, kar je ustvaril? Če opazujemo celotno stvarstvo, vidimo, da nižje ne more razumeti moči tistega, kar je višje. Torej si kamen in drevo, pa naj bosta še tako razvita, nikoli ne moreta predstavljati moči vida in sluha. Žival nikdar ne more razumeti resničnosti človeškega bitja in se zavedati moči človeškega duha. Zatorej, kako lahko mi, ustvarjeni, razumemo resničnost našega Stvarnika?

Čeprav naše razumevanje nikdar ne more doseči Boga, nismo prikrajšani za to, da Ga spoznamo. Od časa do časa se na Zemlji pojavi posebno Bitje, ki je Božja Manifestacija. Vsa popolnost, velikodušnost in sijaj, ki pripadajo Bogu, so vidni v teh Svetih Manifestacijah, kot sončni žarki, ki se pojavijo na čistem ogledalu. Ko rečemo, da ogledalo odseva sonce, to ne pomeni, da se je sonce spustilo s svojih višav in je postalo del ogledala. Prav tako se Bog ne spusti z nebes posvečenosti na ta svet obstoja. To pomeni naslednje: Vse kar človeštvo pozna, se uči o in razume o imenih in lastnostih ter popolnosti Boga, se nanaša na Njegove Svete Manifestacije.

1. Ko boste s skupino to izjavo prebrali nekajkrat in odgovorili na vprašanja, ki si jih boste zastavljali o njihovi vsebini, vadite lahkotno podajanje teh idej.
2. Sedaj pa se v skupini pogovorite o tem, kako lahko ideje, ki ste se z njimi seznanili, naravno vključite v pogovor. To je preprosto v diskusiji o obstoju Boga ali namenu življenja. Naštejte nekaj drugih tem in vprašanj, ki se pojavljajo v pogovorih v vaši družini in med prijatelji, ki bi vam ponudili priložnost, da delite te ideje.

3. Predstavljajte si, da imate v pogovoru s prijatelji priložnost predstaviti ideje, ki ste jih pravkar preučevali. Kako bi odgovorili, če bi vas nekdo prosil naslednje: “Naštej nekaj stvari, ki jih vemo o Bogu prek Njegovih Manifestacij?”

-
-
-
4. Morda si želite zapomniti enega ali več odlomkov iz Spisov Bahá'u'lláhja, da jih boste lahko citirali, ko se o tej temi pogovarjate s prijatelji:

“Znanje Njega, ki je Izvor vseh stvari in doseganje Njega so nemogoči drugače, kot pa prek znanja in doseganja teh svetlih Bitij, ki izhajajo iz Sonca Resnice.”⁵

“Oseba Manifestacije je bila vedno Božji predstavnik in govornik. On je resnično Zora Božjih najodličnejših imen in Kraj Zore Njegovih vzvišenih lastnosti.”⁶

“Prepričani bodite tudi, da so dela in dejanja vsake izmed teh Božjih manifestacij, ne vsega, kar jim pripada in karkoli bodo manifestirali v prihodnosti, zapovedana od Boga in so odraz Njegove volje in Njegovega namena.”⁷

POGLAVJE 4

Enost religije je tema, ki zanima mnogo ljudi in naslednje ideje vam bodo pomagale v mnogih situacijah:

Svetlobo moramo imeti radi, ne glede na to, v kateri svetilki se pojavi. Vrtnico moramo imeti radi, ne glede na to, v katerem vrtu cveti. Resnico moramo iskati, ne glede na to, iz katerega vira izhaja. Navezanost na eno svetilko nam lahko prepreči, da bi cenili svetlobo, ko sveti v drugi. Ko iščemo resnico, se moramo osvoboditi predpostavk in se odreči svojim predsodkom. Če je naša čaša polna sebe, tam ni prostora za vodo življenja.

Religija je svetloba sveta. Vodi naše korake in nam odpira vrata neminljive sreče. Ko raziskujemo nauke vseh velikih religij, osvobojeni omejitev dogmatskih prepričanj in slepe imitacije, se zavemo, da slonijo na istem temelju. Vse razodevajo znanje o Bogu. Vse iščejo napredek sveta človeštva.

Seveda obstajajo razlike med družbenimi zakoni in pravili, ki jih vsaka religija širi, glede na potrebe časa in kraja. V svojem bistvu pa so vse religije eno. Negujejo vero, znanje, gotovost, pravico, pobožnost, plemenitost, zanesljivost, ljubezen Boga in dobrodelnost. Učijo čistost, nenavezanost, ponižnost, prizanašanje, potrpežljivost in stanovitnost. Te človeške vrline se v vsakem Obdobju obnovijo.

Škoda je, da veliko ljudi zaradi predsodkov in slepega imitiranja ne vidi osnovne enosti religije. Božje vodstvo človeštvu je resnica in resnica ni razdeljena; ena je. Če resnico raziskujemo neodvisno, če pozabimo na pristranska mnenja, bo naše iskanje vodilo do enotnosti. Religija nas mora združevati; med ljudmi mora ustvarjati veze ljubezni. Če postane vzrok sovraštva in prepirov, je njena odsotnost bolj zaželena.

1. Tako kot v prejšnjih poglavjih, preberite izjavo večkrat v skupini, zastavljajte si vprašanja, ki so povezana s to temo in vadite njihovo izražanje.
2. V skupini razmislite o tem, kako boste ideje, ki ste jih preučevali, vtkali v pogovor o npr. verskih konfliktih, o katerih ljudje pogosto razmišljajo. Morda pa se boste s prijatelji pogovarjali o pomembnosti raziskovanja resnice in o tem, da se ne smemo pustiti manipulirati propagandi. Spomnite se nedavnih pogovorov s prijatelji, sosedi, sodelavci in znanci. O katerih temah razmišljajo, kjer bi lahko diskutirali o zgornjih idejah?

3. Kako bi odgovorili, po tem ko bi delili zgornje ideje v pogovoru, če vas nekdo vpraša: “Katere pa so resnice, ki so enake vsem religijam?”

4. Predlagamo, da se naučite naslednji odlomek ali dva iz Bahá'u'lláhjevih Spisov:

“Ni dvoma, da narodi sveta, pa naj bodo katerekoli rase ali religije, svojo inspiracijo črpajo iz enega nebeškega Vira in so predmet enega Boga.”⁸

“S sledilci vseh religij se družite v duhu prijaznosti in tovarištva.”⁹

“Temeljni namen, ki spodbuja Božjo vero in Njegovo religijo, je varovanje interesov, pospeševanje enotnosti človeške rase. . .”¹⁰

“Božja religija je za ljubezen in enotnost; ne naredite je za razlog sovraštva ali prepirov.”¹¹

POGLAVJE 5

Odnos med znanostjo in religijo je naslednja tema, ki jo boste preučevali.

Religija mora biti v skladnosti z znanostjo. Bog nam je dal razum, da dojemamo, kar je res. Znanost in religija morata dosegati določene standarde razuma. Zatorej morata biti v skladnosti. Sta dve krili, na katerih lahko človeška inteligenca leti v velike višave, dve krili, s katerima človeštvo lahko leti. Eno krilo ni zadostno.

Znanost je dar Boga. Odkriva zakone fizičnega sveta in nam pomaga premagati omejitve, ki nam jih je dala narava. S pomočjo znanstvenih instrumentov vidimo stvari, ki so prostemu očesu nevidne ter da lahko komunicirajo med seboj v trenutku kljub velikim razdaljam. Znanost združuje sedanost in preteklost in prodira v skrivnosti prihodnosti. Napredek ljudi je odvisen od znanstvenih dosežkov.

Božja religija je pospeševalka resnice, podpornica znanja in civilizator človeške rase. Brez religije postane znanost le sredstvo za napredek materializma in prej ali slej vodi v obup. Ko religija nasprotuje znanosti, postane le vraževerje. Če religija in znanost hodita z roko v rok v skladnosti, se bo končalo veliko sovraštva in grenkobe, ki sedaj prinašata obup človeštvu.

1. Kot vedno s skupino večkrat preberite odstavek za odstavkom in si postavljajte vprašanja, dokler se ne naučite vsebine dovolj dobro, da jo lahko naravno predstavite.

2. Kako bi odgovorili nekemu, ki bi vam rekel sledeče: "Religija je stvar preteklosti; znanost bo rešila vse težave človeštva." Bi bilo koristno, da najprej razjasnite, da religija ni enako, kot vraževerje? Religija pa postane prav to brez znanosti, znanost brez religije pa vodi k obupu, ki je rojen iz materializma. Lahko daste primere, ki prikažejo, kako pride do tega?

3. Predlagamo, da se naučite na pamet enega ali več odstavkov iz Spisov Bahá'u'lláhja:

"Prva in glavna med njimi, ki jo je Vsemogočni podelil ljudem, je dar razumevanja... Ta dar človeku daje moč, da lahko zazna resnico v vseh stvareh, da ga vodi k pravim stvarem in mu pomaga odkriti skrivnosti stvarstva."¹²

"Poglej svet in o njem nekaj časa razmišljaj. Razkriva knjigo o samem sebi pred tvojimi očmi in razodeva to, kar je Pero tvojega Gospoda, Ustvarjalca, Vseobveščene vpisalo vanjo."¹³

"Znanje je kot krila človekovemu življenju in lestev za njegov vzpon. Njegovo pridobivanje je nujno za vse."¹⁴

POGLAVJE 6

Enost človeštva je tema, o kateri danes razmišljajo ljudje v svojih srcih vsak dan in mnogo jih bo veselih, če bodo z vami lahko govorili o idejah, ki so predstavljene spodaj.

Vrt v katerem rastejo rože različnih barv in vonjav druga ob drugi je lep na pogled. Čeprav so različne med seboj, vsako rožo osvežuje isti dež in prejema toploto enega sonca. Prav tako je s človeštvom. Sestavljajo ga mnoge rase in barve. Vse pa prihajajo od enega Boga in vse imajo isti izvor. Raznolikost človeške družine bi morala biti vir skladnosti-sozvočja, prav tako kot v glasbi, kjer se različne note združijo in v popoln akord.

Enotnost je nujna za obstoj. Ljubezen je razlog življenja. Materialni svet, elemente vseh stvari skupaj drži zakon o privlačnosti. Zakon o privlačnosti združuje določene elemente v obliki lepe rože. Ko pa odvezamo privlačnost, se roža razgradi in preneha obstajati. Prav tako je s človeštvom. Privlačnost, skladnost in enotnost so sile, ki držijo človeštvo skupaj.

Bahá'u'lláh je naredil zasnovo za poenotenje vse ljudstev sveta. Kar najbolje se moramo potruditi, da jih povabimo v ta krog enotnosti. Ko srečamo ljudi različnih ras, nacionalnosti, religij in mnenj, ki se razlikujejo od naših, ne smemo dovoliti, da te razlike postanejo ovire med nami. O njih moramo razmišljati kot o vrtnicah različnih barv, ki rastejo v prelepem vrtu človeštva in biti moramo veseli, da smo med njimi.

1. Po tem, ko boste preučili zgornjo izjavo, kot ste prejšnje, razmislite o različnih pogovorih, ki se odvijajo okoli vas. O čem razmišljajo ljudje, kar bi vam dalo priložnost, da delite zgornje ideje z njimi?

2. Pogovor o enosti človeštva lahko vodi do diskusije o pomembnosti enotnosti v naših lastnih skupnostih. Lahko napišete nekaj besed o tem, kako lahko vsak izmed nas doprinaša k enotnosti?

3. Želeli si boste naučiti enega ali več naslednjih citatov na pamet, da se boste lahko nanašali nanje, ko boste govorili o tej temi s prijatelji:

“Tabernakelj enotnosti je bil zgrajen; ne glejte drug na drugega kot na tujce. Ste sadeži enega drevesa in listi ene veje.”¹⁵

“Tako močna je luč enotnosti, da lahko razsvetli celo zemljo.”¹⁶

“Svoje obraze obrnite k enotnosti in njena svetloba naj sije na vas. Zberite se in zaradi Boga izkoreninite to, kar je med vami vir nesoglasja.”¹⁷

“Primerno je, da se človek vztrajno drži tega, kar bo pospeševalo tovarištvo, prijaznost in enotnost.”¹⁸

POGLAVJE 7

Naslednja izjava vam bo pomagala pri tem, ko boste sodelovali v diskusijah o pravici, ki je zelo pomembna tema za veliko ljudi:

Razlika v sposobnostih posameznikov je bistvena lastnost človeškega obstoja. Zato je nemogoče, da bi bili vsi ljudje enaki v vsakem pogledu. Človeške zadeve v njihovi celoti bi morala voditi pravica. Pravica mora biti sveta in pravice vsakega človeka moramo zaščititi.

Pravica ni omejena; je univerzalna vrlina. Delovati mora na vseh področjih človeškega življenja. Prav vsak član družbe bi moral uživati koristi civilizacije, ker vsi pripadamo telesu človeštva. Če en del tega telesa trpi ali je v stiski, vsi ostali deli neizogibno tudi trpijo. Kako je lahko en prizadet, drugi pa umirjen? Današnji družbi manjka potrebna recipročnost in simetrija: ni dobro urejena. Zakoni in načela so potrebni, ki bodo zagotovili dobrobit in srečo celotne človeške družine.

Pravica je osnovana na stebrih nagrade in kazni. Vlade, ki vladajo glede na ta dva, a brez vere, brez strahu pred Božansko kaznijo, bodo izvajale nepravilne zakone. Upanje na nagrado in strah pred kaznijo sta oba potrebna, če želimo preprečiti zatiranje. Zakonodajalci in administratorji zakonov se morajo zavedati duhovnih posledic svojih odločitev. Vladarji, ki verjamejo, da jih bodo posledice njihovih dejanj zasledovale prek tega posvetnega življenja in ki vedo, da bodo njihove sodbe tehtane v ravnovesju Božanske pravice, se bodo zagotovo izogibali tiraniji in zatiranju.

1. Ko ste se naučili izražati zgornje ideje na naraven način, razmislite kakšne teme pogovorov bi lahko imele korist od uvidov, ki jih ponuja zgornja izjava.

2. Kako bi odgovorili nekemu, ki verjame, da se krivica nikoli ne bo končala?

3. Spodaj je nekaj citatov iz spisov Bahá'u'lláh, ki so povezani s pravico. Spodbujamo vas k temu, da se jih naučite na pamet.

“Svetloba ljudi je Pravica. Ne zadržite je z nasprotnimi vetrovi zatiranja in tiranije. Namen pravice je pojavitev enotnosti med ljudmi.”¹⁹

“Nobeno bleščanje se ne more primerjati z bleščanjem pravice. Organizacija sveta ter umirjenost človeštva sta odvisni od nje.”²⁰

“To kar izobrazuje svet je Pravica, saj jo podpirata dva stebra nagrada in kazen. Ta dva stebra sta vir svetlobe svetu.”²¹

POGLAVJE 8

Vrzel med bogatimi in revnimi se širi vsak dan in spodnja izjava vam bo pomagala pri pogovorih s prijatelji o tej temi in drugih, ki so povezane z njo.

Danes so zaradi pomanjkanja recipročnosti in skladnih odnosov nekateri člani družbe zadovoljni, živijo v velikem udobju in luksuzu, medtem ko drugi potrebujejo hrano in zatočišče. Nekateri so neverjetno bogati, drugi pa živijo v popolni revščini.

Zakoni družbe morajo biti formulirano na tak način, da ni možno, da nekaj ljudi lahko nakopiči čezmerno bogastvo, drugi pa da so siromašni. To ne pomeni, da morajo biti vsi enaki, saj so razlike v stopnji in sposobnostih običajne v stvarstvu. Obžalovanja vredno preobilje bogastva, ki ga spremlja revščina obupa lahko odpravimo. Če je prav, da kapitalist poseduje bogastvo, je prav tako pravično, da ima delavec zadostna sredstva za obstoj. Ko vidimo ekstremno revščino, bomo nekje našli tiranijo.

Bistvo zadeve je, da se mora Božanska pravica manifestirati v človeških okoliščinah. Temelji celotnega gospodarskega stanja so božanski v svoji naravi in so povezani s svetom srca in duha. Bogati morajo dati del

svojega obilja; njihova srca se morajo omehčati in negovati morajo inteligenco sočutja. Srca morajo biti združena, ljubezen mora postati tako prevladujoča, da bodo bogati voljni storiti korake, da bodo ustanovili trajne ekonomske prilagoditve. Sami morajo razumeti, da ni ne pravično, ne zakonito, da posedujejo ogromno bogastvo, medtem ko v skupnosti obstaja bedna revščina. Na ta način bodo voljno dali od svojega bogastva, medtem ko ga bodo zadržali toliko, da bodo lahko udobno živeli.

1. Preberite izjavo in jo preučite v skupini kot običajno. Ljudje veliko razmišljajo o različnih zadevah, ki so povezane z bogastvom in revščino – zaposlitev, plače, domovanje, če jih naštejemo le nekaj. Lahko naštejete še druge teme, kjer bi bilo koristno vključiti ideje iz zgornje izjave?

-
-
2. Kako bi odgovorili, če bi vas nekdo, ki bi slišal, da govorite o zgornjih idejah, vprašal naslednje: “Ali praviš, da bodo bogati razumeli in podpirali stroge davčne zakone in da bodo voljno plačali, kar bi morali? Zakaj meniš, da je to mogoče?”

-
-
3. Predlagamo, da se naučite na pamet enega ali dva citata iz Spisov Bahá’u’lláhja:

“ . . . obroditi morate dobre in žlahtne sadeže, ki bodo v prid vam in drugim. Vsak se mora ukvarjati z obrtjo in poklicem, zakaj v tem leži skrivnost bogastva, o razumni ljudje! ”²²

“Če bodo tvoje oči obrnjene k milosti, pozabi na stvari, ki ti koristijo in se okleni tega, kar bo dobro za človeštvo. In če bodo tvoje oči usmerjene k pravici, izberi za svojega soseda to, kar izbereš zase.”²³

“Blagoslovljen je ta, ki ima raje svojega brata, kot sebe.”²⁴

“Nobeno dobro dejanje nikoli ni bilo in nikoli ne bo izgubljeno, saj so dobrohotna dejanja zakladi, ki so ohranjena pri Bogu v korist vseh, ki jih izvajajo.”²⁵

“ . . . pazite, da ne presežete meja skromnosti in da vas ne bodo prištevali med objestne.”²⁶

POGLAVJE 9

Spodaj je nekaj idej, ki vam bodo pomagale, ko boste sodelovali v pogovoru o predsodkih.

Predsodki vsakršnih oblik — verski, rasni, glede na spol, etnični in ekonomski uničujejo zgradbo človeštva in so v nasprotju z načeli Boga. Tisočletja je človeštvo trpelo zaradi vojn in prelivanja krvi, ki ju je spodbujal en izmed teh predsodkov. Dokler bodo vztrajali, človeštvo ne bo našlo počitka.

Bog je poslal Svoje Preroke iz enega samega namena, da bi ustvarjali ljubezen in enotnost. Vse nebeške Knjige so pisna beseda ljubezni. Če se izkažejo za razlog odtujevanja, postanejo brezplodne. Zato je verski predsodek še posebej v nasprotju z Božjimi zapovedmi.

Nacionalni predsodki so popolnoma neopravičljivi. Zemlja je ena dežela, ena država. Črte in meje, ki ločujejo narode so plod domišljije; ni jih ustvaril Bog. Ljudje razglasijo, da bo reka meja med dvema državama, vsaki strani dajo ime, vendar pa je bila reka

ustvarjena za obe in je naravna arterija za vse. Ali nista umišljanje in nevednost tisti, ki ženeta ljudi, da naredita iz darov življenja razlog za vojno in uničenje?

Rasni predsodki niso drugega, kot vraževerje. Barva kože človeka je le rezultat tega, kako se je koža njegovih ali njenih prednikov sčasoma prilagodila klimi in okolju. Značaj je pravi kriterij človeštva. Odličnost ni odvisna od rase in barve. Vera, čistost srca, dobra dejanja in hvalevreden govor so stvari, ki so sprejemljive na Božjem pragu.

Ženske so bile kar najdlje podrejene moškimi in dogajale so se jim krivice. Razlikovanje med moškimi in žensko je zahteva fizičnega sveta; v svetu duha sta enaka. Po Božji oceni ni razlike med moškimi in žensko. Vsemu človeštvu je dal inteligenco in dojemanje. Vsi imajo sposobnost pridobivanja vrlin. Danes ni okoliščine, kjer bi človekov spol lahko nudil razlog za izvajanje diskriminacije.

Glede na besede Stare Zaveze, je Bog dejal: “Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost!” To se jasno nanaša tudi na ženske. Človeško bitje je bilo ustvarjeno po Božji podobi; to pomeni, da se božanske vrline odražajo in razodevajo v človeški resničnosti. To velja za celotno človeštvo. Kako popolnoma neutemeljena je trditev, da so bili le ljudje določene barve, etnične pripadnosti ali nacionalnosti ustvarjeni po Božji podobi. Kako absurdno je namigovati na to, da so bili le bogati ustvarjeni po Njegovi podobi ali misliti, da je kriterij za bližino Bogu visok položaj v družbi. Človeštvo ne more doseči razsvetlitve drugače, kot z opustitvijo predsodkov in pridobitvijo morale Kraljestva.

1. Preučite to izjavo, kot ste prejšnje in nato razmislite o izzivih, ki so jih omenili vaši prijatelji ali sosedje v pogovorih, ki se ukvarjajo z odpravo predsodkov.

2. Kaj bi odgovorili, če bi vas nekdo, ki vas je slišal deliti zgornje ideje, vprašal: “Imamo lahko predsodke ne da bi vedeli za to?”

3. Verjetno boste našli priložnost, ko boste delili zgornje ideje in boste v pogovor vključili enega ali več citatov iz Spisov Bahá'u'lláhja:

“Zemlja je le ena dežela in vsi ljudje so njeni prebivalci.”²⁷

“Vse sadike sveta so se pojavile iz enega Drevesa in vse kapljice iz enega Oceana in vsa bitja svoj obstoj dolgujejo enemu Bitju.”²⁸

“Ta je resnično človek, ki se danes posveča služenju celotni človeški rasi.”²⁹

“Svetloba dobrega značaja presega svetlobo sonca in njegovo bleščanje.”³⁰

“Človek se ne odlikuje zaradi okrasov ali bogastva, temveč zaradi krepostnega vedenja in resničnega razumevanja.”³¹

“Naj Bog da, da boš dobrohotno prejemal pomoč pod vsakimi pogoji, da boš razbil idole vraževerja in odstranil koprene puhlih umišljanj ljudi.”³²

“Od vseh ljudi je najbolj malomaren tisti, ki zapravlja čas s prepirom in se želi dvigniti nad svojega brata.”³³

POGLAVJE 10

Ko se boste pogovarjali s prijatelji, boste lahko večkrat uporabili ideje iz naslednje izjave o enakopravnosti moških in žensk:

Fizično sonce prek svoje svetlobe in toplote razodeva resničnost vseh stvari na zemlji. Sadeži, ki so skriti v drevesu, se pojavijo na njegovih vejah kot odgovor na moč sonca. Prav tako Sonce Resnice sije v vsej svoji moči na duhovnem nebu, osvetljuje to resničnost, ki še niso bile očitne v preteklosti. Zato je bilo v tej dobi načelo o enakopravnosti moških in žensk popolnoma prepoznano in je sedaj ustaljeno dejstvo.

Bahá'u'lláh je v najjasnejših besedah izrazil, da v Božjih očeh ni razlike med moškimi in ženskami. Položaj neenakopravnosti, ki je obstajal v vseh dobah, ni rezultat nadrejenosti moških; preprosto dejstvo je bilo, da ženskam niso dali enakih priložnosti, da bi razvile vse svoje potenciale. Kljub predsodkom proti ženskam pa zgodovina beleži življenje nešteti žensk, ki so dosegle največje uspehe.

Ena izmed teh žensk je bila perzijska pesnica Táhirih. Rojena je bila v začetku 1800 v državi, kjer so bile ženske popolnoma podrejene moškim. Bila je prva ženska, ki je sprejela resnico novega Božjega Razodetja. Bila je priča zarji novega Dne in bila je gotova, da je napočil čas za enakopravnost moškega in ženske, ki jo je treba sprejeti. Svojo energijo je posvetila razglašanju te resnice. Njeno znanje in izboren govor sta šokirala večino učenih mož njenega časa. Čeprav so bili vsi proti njej, sile tiranskega kralja ter nevedne in ponosne duhovščine, ni niti za trenutek oklevala, ko je govorila resnico. Na koncu je dala svoje življenje za Stvar, ki jo je tako trdno sprejela.

Verjeti v nekaj, kar Bog ni ustvaril, je nevednost in vraževerje. Danes je treba dati ženskam vsakršno priložnost, da se izobrazijo ter da prevzamejo položaj enakopravnosti z moškimi na vseh področjih človeških prizadevanj. Dokler enakopravnost moških in žensk ne postane resničnost v tem svetu, kakor je v duhovnem kraljestvu, resničen napredek človeštva ne bo mogoč.

1. Kot vedno preučite zgornjo izjavo v svoji skupini in vadite podajanje idej. Ste bili v zadnjem času udeleženi v kakšen pogovor s svojimi prijatelji, kjer bi lahko ponudili uvide iz izjave? O katerih temah ste se pogovarjali?

2. Naštejte nekaj prepričanj in odnosov, ki so razširjeni v današnji družbi, ki se bodo morali spremeniti, če želimo, da ženske zasedejo enakopraven položaj moškim na vseh področjih prizadevanj?

3. Spodaj je nekaj citatov iz Spisov Bahá'u'lláhja, ki se jih morda želite naučiti na pamet.

“Ženske in moški so bili in vedno bodo enakopravni v Božjih očeh.”³⁴

“Mar ne veste, zakaj sem vas vse ustvaril iz istega prahu? Da se noben od vas ne bi dvignil nad drugega.”³⁵

“Na ta dan je Roka božanske milosti odstranila vsa razlikovanja. Božji služabniki in Njegove služabnice so sprejeti na enakem položaju.”³⁶

POGLAVJE 11

V zadnji izjavi boste preučevali predmet univerzalne izobrazbe:

Pospeševanje izobrazbe je najnujnejša zahteva našega časa. Noben narod ne more doseči blaginje, če ne napravi izobrazbe za enega izmed svojih osrednjih skrbi. Osnovni razlog za padanje ljudi je pomanjkanje dostopa do znanja.

Izobrazba se mora začeti v ranem otroštvu. Naloga očeta in matere je, da naredita kar največ, da izobrazita svoje otroke, da izpilijo njihov značaj glede na duhovne in moralne zakone, ter da zagotovijo, da so izobraženi na področju umetnosti in znanosti. Matere so prve izobraževalke človeštva; svoje otroke dojijo na prsih znanja. Vsak otrok mora biti izobražen; tega dejstva ne gre spregledati. Če starši lahko plačajo račune, morajo to storiti. Drugače pa mora skupnost zagotoviti sredstva za otrokovo izobrazbo.

Izobrazba mora v vsakem človeku razvijati željo, da doseže odličnost. Zaljubiti se moramo v človeško popolnost in si strastno prizadevati, da jo dosežemo. Stremeti moramo k duhovni odliki, ad bomo znani po vrlinah človeškega sveta – po iskrenosti, zvestobi, služenju človeštvu in pravici. Truditi se moramo, da se razlikujemo glede na svoje napore, da pospešujemo mir in enotnost ter da negujemo učenje. Vodenje ljudi na takšni poti je resnična naloga izobraževanja.

1. Po tem, ko boste preučili to izjavo v skupini, poizkusite najti nekatere skrbi, ki jih imajo vaši prijatelji glede izobrazbe. Kako zgornje ideje naslavljaajo njihove skrbi?

-
-
-
-
2. Predlagamo, da se enega ali več citatov iz Spisov Bahá'u'lláhja naučite na pamet:

“Ni zaželeno, da bo človek ostal brez znanja ali veščin, saj je v tem primeru le jalovo drevo.”³⁷

“Svoje misli in svojo voljo podredite izobraževanju ljudstev in narodov sveta. . .”³⁸

“Umetnost, obrt in znanost dvigata svet biti in sta koristni za njeno povišanje.”³⁹

“Resnično, znanje je resničen zaklad za človeka in vir slave, velikodušnosti, radosti, vzvišenosti, veselja in sreče zanj.”⁴⁰

POGLAVJE 12

Mir je tema, o kateri razmišljamo vsi. Njegova ustanovitev je nujna in bistvenega pomena. Sedaj ste razmišljali o načelih, ki so orisani v prejšnjih izjavah in morda se vam bo zdela koristno reflektirati o vprašanju univerzalnega miru.

Seveda je veliko odvisno od vlad, ki morajo podvzeti praktične korake za odpravo vojne. Politični sporazumi so bistvenega pomena za pomiritev nesporazumov, zmanjšanje oborožitve za dosego miru, prav tako še nešteto načinov mednarodnega sodelovanja med narodi. Vendar pa, ne glede na to, kako pomembni so takšni ukrepi, ne bodo vodili do trajnega miru, če načela o katerih smo govorili prej, ne bodo utemeljena po celem svetu. Če se ljudje ne naučijo raziskovati resničnosti in se ne zavedajo, da je resnica ena sama, ali ne bodo starodavna sovraštva, se moramo vprašati, še naprej vztrajala med ljudmi? Vsi imamo isti izvor. Bog nas vse čuva in nas vzgaja prek Svojih Manifestacij. Njihovi nauki slonijo na istem temelju ljubezni in tovarštva. A le, ko bo priznana enost religij, se bodo prepiri okoli religij končali in svetloba religije bo razsvetlila pot miru. Ali ni potrebno, da znanost in religija delata z roko v roki, se moramo vprašati nadalje, da bosta razpršili oblake nevednosti in pokazali napačnost vsake oblike predsodkov, vsak izmed njih je ogromna ovira na poti k miru? Ali lahko zgradimo miren svet, je naslednje vprašanje, če ne bomo začeli govoriti o trenutnem pretiranem razkolu med bogatimi in revnimi na vseh koncih sveta? Dokler se ženske ne bodo smele premakniti na vsa področja človeških prizadevanj z enakopravno osnovo z moškimi, se nasilje, ki je značilno za tako velik del zgodovine, ne bo umaknilo miru in pravi blaginji. Odraščajoče generacije moramo izobraževati po celem svetu, drugače ni nikakršnega upanja na mir. Morda se boste želeli naučiti naslednje besede Bahá'u'lláhja, da jih lahko delite z drugimi ljudmi, ki jih skrbi prihodnost človeštva:

“Dobrobit človeštva, njegov mir in varnost pa sta nedosegljiva, razen in dokler ne bo trdno ustanovljena enotnost.”⁴¹

REFERENCES

1. *Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CIX, par. 2, str. 243.
2. Prav tam, CXXXII, par. 1, str. 325.
3. Prav tam, XXXIV, par. 5, str. 89.
4. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 printing), no. 11.1, p. 161.
5. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2018 printing), par. 151, p. 131.
6. *Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja*, XXVIII, par. 2, str. 77.
7. Prav tam, XXIV, par. 1, str. 66.
8. Prav tam, CXI, par. 1, str. 246.
9. Prav tam, XLIII, par. 6, str. 106.
10. Prav tam, CX, par. 1, str. 244.
11. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 15.4, p. 220.
12. *Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja*, XCV, par. 1, str. 219–20.
13. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 9.13, p. 141.
14. Prav tam, no. 5.13, str. 51.
15. *Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja*, CXII, par. 1, str. 247–48.
16. Prav tam, CXXXII, par. 3, str. 326.
17. Prav tam, CXI, par. 1, str. 246.
18. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 7.20, p. 90.
19. Prav tam, no. 6.25, str. 66–67.
20. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 42, p. 41.
21. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 3.23, p. 27.
22. Bahá'u'lláh, *Skrite Besede* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), iz perzijščine št. 80, str. 51.
23. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 6.19, p. 64.

24. Prav tam, no. 6.37, str. 71.
25. Bahá'u'lláh, in *Huqúqu'lláh—The Right of God: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá and from Letters Written by and on Behalf of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2007), no. 16, p. 16.
26. *Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja*, CXVIII, par. 2, str. 283.
27. Prav tam, CXVII, par. 1, str. 282.
28. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018 printing), par. 279, p. 187.
29. *Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja*, CXVII, par. 1, str. 282.
30. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 4.11, p. 36.
31. Prav tam, no. 6.3, str. 57.
32. Prav tam, no. 6.3, str. 58.
33. *Skrite Besede iz perzijščine* št. 5, str. 23–24.
34. Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no. 54, p. 26.
35. *Skrite Besede iz arabščine*, št. 68, str. 20.
36. Bahá'u'lláh, in the compilation *Women*, no. 3, p. 3.
37. Bahá'u'lláh, in *Excellence in All Things: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981, 1989 printing), no. 5, p. 2.
38. *Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja*, CLVI, par. 1, str. 378.
39. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 26.
40. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 5.13, p. 52.
41. *Odlomki iz Spisov Bahá'u'lláhja*, CXXXI, par. 2, str. 324.

Teme za poglobljanje

Namen

Razviti navado obiskovanja prijateljev in
sosedov in z njimi govoriti o temah duhovnega
pomena

POGLAVJE 1

Ta tretja enota se tako kot prejšnja ukvarja z sposobnostmi, ki nam omogočijo, da se vključujemo v pomenljive in poživljajoče pogovore. V drugi enoti smo se osredotočali na številne priložnosti, ki se pojavijo, ko lahko povzdignemo stopnjo pogovora, ko omenimo duhovna načela. Tukaj pa se osredotočamo na obiske domov prijateljev in sosedov, da skupaj raziskujemo teme, ki so osrednje za življenje skupnosti.

V vaseh in soseskah po svetu so skupine prijateljev, ki se intenzivno ukvarjajo z nizom med seboj povezanih dejavnosti, ki vključujejo redna molitvena srečanja, razrede za duhovno izobrazbo otrok, srečanja mlajših mladih, študijske kroge in mladinske kampe ter različne kampanje. Ko se ta vzorec ukoreninja v kraju in ko vse večje število ljudi posveti svoj čas dejanjem služenja, jedro prijateljev raste in se krepi. Sistematičen program obiskov več in več domov v vasi ali soseski je bistvena komponenta procesa grajenja skupnosti, ki sedaj narašča. Na takšnih obiskih se lahko pogovarjamo o raznolikih temah. Učitelj otroških uric Bahá'í na primer, mora večkrat poklicati starše mladih, da z njimi govori o temah, ki so pomembne za poučevanje. Podobne obiske bi morali delati na domove mlajših mladih in mladih, ki služijo kot animatorji in inštruktorji, da se pogovorimo o temah, kot so izzivi in priložnosti, ki so povezane s temu obljube polnimi leti v življenju človeškega bitja. Pogovori s člani gospodinjstva o temah, ki poglobljajo njihovo znanje o Veri, se prav tako pokažejo za bistvene. Učinka takšnih obiskov na kulturo tovarštva, ki se dviga v skupnosti ne moremo preceniti.

POGLAVJE 2

Za namen te enote si bomo ogledali domišljjsko sosesko, kjer proces, ki je opisan zgoraj napreduje ter jo uporabili kot kontekst za pogovore, ki se lahko odvijajo na obisku na domu.

Alejandra je mlada ženska, ki obiskuje tretji letnik fakultete. Skupaj s svojim bratom, ki je prav tako študent, živita pri starših v soseski, ki si jo zamišljamo, v hiši, kjer sta se rodila in odrasla. Vsi štirje se vsak teden srečajo s parom, ki se je preselil v sosesko, in skupaj molijo ter se posvetujejo o napredku dejavnosti, ki se začenjajo okoli njih, med približno 8.000 prebivalci. Še trije se občasno udeležujejo teh tedenskih srečanj in počasi pričenjajo razmišljati sistematično, ne le o lastnih dejanjih služenja, temveč o celotnem procesu grajenja skupnosti: učiteljica otroških uric, ki je pričela pred šestimi meseci in dva sedemnajstletnika, ki vodita prizadevanja skupine za mlajše mlade s pomočjo Alejandrinega starejšega brata, ki je bil animator njune skupine, ko sta bila mlajša in ki redno obiskuje njihove starše.

Prvi niz pogovorov, ki jih bomo preučevali so med Alejandro in družino Sanchezes. To je znana in spoštovana družina v soseski. Mož in žena sta v šestdesetih letih in sta vzgojila svoje sinove in hčere, živita sama, nekaj ulic stran od Alejandrinega doma. G. in ga. Sanchez znata pisati in brati, nista pa prejela veliko formalne izobrazbe. Široko spoštovanje, ki ga uživata, temelji na njuni modrosti, ki sta si jo pridobila z življenjskimi izkušnjami, s svojo radodarnostjo in čistimi dejanji. Že nekaj časa poznata nauke Bahá'í, a sta se šele pred kratkim odločila, da jih raziščeta

bolj resno. Pred enim tednom sta Alejandrinim staršem povedala, da se želita pridružiti skupnosti. Načrtovali so že srečanje, kjer ju bodo sprejeli, poleg tega pa so se dogovorili, da ju

bo Alejandra nekaj tednov redno obiskovala. Z njima bo delila zaporedje tem, ki jima bodo pomagale poglobiti znanje o Veri. Spremljali bomo njihove obiske in s tem boste lahko raziskovali te teme in obenem razmišljali o dinamiki pogovora ob takšnih priložnostih.

POGLAVJE 3

Alejandra načrtuje, da bo prvi pogovor z g. in go. Sanchez usmerila v kratko predstavitev spodaj, ki govori o Božji večni Zavezi.

Stvarnik vseh stvari je Bog, Eni, Neprimerljivi, Samobitni. Bahá'u'lláh nas uči, da je Božje bistvo človekovemu umu nerazumljivo, saj končno ne more razumeti neskončnega. Njegove predstave, ki jih ljudje delajo, so le plod njihove domišljije. Bog ni človek in ni le sila, ki je razpršena po vesolju. Besede, ki jih moramo nujno uporabiti, ko se nanašamo na Vir naše biti, kot na primer Nebeški Oče, Nebeška Moč, Veliki Duh, izražajo Njegova imena in lastnosti v človeškem jeziku in so popolnoma nezadostne za Njegov opis.

V Skritih Besedah lahko preberemo:

“O Sin človekov! Ljubil sem tvoje stvarstvo, zato sem te ustvaril. Zato ljubi tudi ti Mene, da bom lahko klical tvoje ime in napolnil tvojo dušo z duhom življenja.”¹

V tem odlomku nam Bahá'u'lláh pove, da je Božja ljubezen razlog za naš obstoj. Vedno se moramo zavedati te ljubezni, ta nas ščiti, hrani in nas napolnjuje z duhom življenja. V trenutkih težav ali olajšanja, žalosti ali radosti, se moramo vedno zavedati, da nas Njegova ljubezen vedno objema.

Iz naukov Bahá'í smo se naučili, da nas je Bog ustvaril iz ljubezni do nas, z nami je sklenil Zavezo. Beseda “zaveza” pomeni dogovor ali obljubo med dvema ali večimi ljudmi. Glede na večno Zavezo nas Vseradodarni Stvarnik nikoli ne zapusti, od časa do časa pa nam Svojo Voljo in Namen razglasi prek Svoje Manifestacije.

Glagol “manifestirati” pomeni razodeti, pokazati nekaj, kar prej ni bilo znano. Božje Manifestacije so tista posebna Bitja, ki nam razodenejo Božjo Besedo. So univerzalni Izobraževalci, ki nas učijo, kako naj živimo v skladu z Božjo Voljo in kako naj dosežemo resnično srečo. Med temi Manifestacijami so Abraham, Krišna, Mojzes, Zoroaster, Buda, Kristus, Mohamed in seveda Báb in Bahá'u'lláh, Dvojna Božja Manifestacija za to dobo v človeški zgodovini.

Tako je v večni Božji Zavezi On vedno izpolnil svoj del dogovora. Bistveno vprašanje, ki si ga moramo zastaviti je: “Kako izpolnim svoj del Zaveze?” Odgovor, ki ga najdemo v vseh verskih spisih je: tako, da prepoznamo Božjo Manifestacijo in sledimo Njegovim naukom. Ta odgovor nas vodi k samemu namenu našega življenja, ki je poznati Boga in Ga častiti. V Kratki obvezni molitvi izjavimo:

“Izpričujem, o moj Bog, ustvaril si me, da Te spoznam in častim. Izpričujem v tem trenutku svojo nemoč in Tvojo moč, svojo bedo in Tvoje bogastvo.

“Ni drugega Boga razen Tebe, Pomočnik v sili, Samobitni.”²

Za nas je nemogoče poznati Boga drugače kot prek Njegovih Manifestacij, edini način s katerim lahko dosežemo namen našega življenja je, da Jih prepoznamo in sledimo Njihovim naukom. Danes so naša srca prepolna hvaležnosti za dar, da živimo v času, ko se bo izpolnila obljuba, ki je bila dana v vseh Svetih Knjigah – da bosta na zemlji ustanovljena mir in pravica. Bahá'u'lláh oznanja:

“To je Dan, ko je Bog človeštvo obliil z najiminitnejšimi ljubeznivostmi, Dan, ko je Njegova najmogočnejša milost napolnila vse ustvarjene stvari. Vsa ljudstva sveta morajo zgladiti razlike med seboj in v popolni enotnosti in miru bivati pod senco Drevesa Njegove skrbi in ljubeče dobrote.”³

Preden nadaljujemo z zgodbo, skupaj z drugimi udeleženci skupine preberite zgornjo razlago odlomek za odlomkom in o njej razmišljajte. Drug drugemu lahko zastavljate vprašanja, dokler vsi lahko izražate ideje naravno in brez težav. Še posebej pomembno je, da se dobro naučite citate, saj je v takšnih diskusijah nepogrešljivo, da lahko delite odlomke iz Spisov. Naslednje vaje vam bodo pomagale razmišljati o idejah, ki so predstavljene v tem poglavju ter o pomenu citatov:

1. Kako bi nekomu razložili, da je Bog neznano bistvo? Prvi citat zgoraj vam bo v pomoč pri tem vprašanju.

2. Zakaj nas je Bog ustvaril? _____

3. Kaj pomeni beseda “zaveza”? _____

4. Kaj je Bog obljubil v Svoji večni Zavezi s človeštvom? _____

5. Kaj je namen naših življenj? _____

6. Če ne moremo poznati Božjega bistva, kaj pomeni, da je namen našega življenja poznati Boga? _____

7. Kaj pomeni “manifestirati”? _____

8. Naštejte nekaj Božjih Manifestacij: _____

9. Kaj naj storimo, če želimo izpolniti svojo del Zaveze? _____

10. Dopolnite naslednje povedi:
- Na ta Dan je Bog človeštvo obličil z _____ .
 - Na ta Dan je Božja _____ napolnila vse ustvarjene stvari.
 - Na ta Dan moramo _____ razlike med seboj in v popolni enotnosti in miru _____ .
11. Kaj Bahá'u'lláh naroča ljudem sveta? _____

POGLAVJE 4

Vsebina pogovora, ki ga Alejandra želi deliti z gospodom in gospo Sanchez ni edina stvar, o kateri razmišlja. Upa, da bodo zgradili trdne vezi prijateljstva. Iz prve roke pozna škodljive posledice predsodkov in pokroviteljskega odnosa. Tem se bo seveda izogibala; zaradi svoje višje izobrazbe ni manj ponižna. V svojem srcu čuti le iskreno ljubezen in spoštovanje do Sanchezev. Ko razmišlja o tem, kako naj predstavi prvo temo, se spomni, da je to začetek pogovora, ki bo dolgo potekal več tednov. Razume, da je pomembno, da jasno predstavi zaporedje idej, vendar se mora na določenih mestih ustaviti in prisluhniti temu, kar bosta povedala gospod in gospa Sanchez. “Moram se potruditi, da ne bom nervozna,” si prigovarja, “saj takrat neprestano govorim in potem ne bo priložnosti za

pogovor.” Alejandra še naprej razmišlja o svojem obisku. O katerih temah bi se vam zdelo pomembno razmišljati, če bi bili na njenem mestu?

_____ Moja naloga je, da poučim Sanchezeva o Veri in da poskrbim za to, da se naučita vse, kar ju lahko naučim.

- _____ Kakšen privilegij je zame, da lahko preživim nekaj časa s tem krasnim parom in z njima delim odlomke iz Spisov.
- _____ Vem, da je ta obisk pomemben, a upam, da ne bo trajal predolgo, ker imam drugo delo.
- _____ Citati bodo zanju pretežki. Omenila bom le nekaj preprostih idej. Pomembno je, da jima pokažem ljubezen.
- _____ Pri svojih letih se Sanchezeva ne moreta več naučiti veliko.
- _____ Veselim se obiska in da bosta z mano delila svoje uvide, ko se bomo pogovarjali o določeni temi in razmišljali o citatih.
- _____ Saj znata brati. Le predstavila bom temo in jima pustila citate, da jih bosta sama preučevala.
- _____ Ko bom predstavljala ideje, se bom morala velikokrat ustaviti, da bomo skupaj preučevali citate in se o njih posvetovali.
- _____ Upam, da bom lahko temo predstavila brez prekinjanja, rekla jima bom, naj vprašanja prihranita za na konec.

Se lahko spomnite še drugih občutkov, ki bi bili primerni ali neprimerni, ko se pripravljate na takšen obisk?

POGLAVJE 5

Alejandrin prvi obisk k Sanchezevima je bil uspešen. Par je opazil, da je nervozna in poskrbela sta, da se počuti bolj sproščeno tako, da sta do nje topla in prijazna. Pozorno poslušata in sodelujeta v pogovoru, še posebej se osredotočata na citate. Edini težavni trenutek nastopi na koncu, ko ga. Sanchez Alejandro preseneti z vprašanjem: “Ali pozabljam Kristusa s tem, ko se pridružujem skupnosti Bahá’í?” Alejandra pozna odgovor, a nekaj časa traja, da ga oblikuje. G. Sanchez se nasmehne in ji priskoči na pomoč: “Mislím, da je moja ljubezen do Kristusa narasla, odkar sva izvedela za nauke Bahá’í.” “Tako se dogaja mnogim ljudem po svetu,” doda Alejandra, ki se je zopet zbrala. “Njihova ljubezen do Mojzesa, Kristusa, Krišne, Bude, Zoroastra in Mohameda se poveča, zaradi tega, kar Bahá’u’lláh uči o Božji enotnosti, o enotnosti religij in o enotnosti človeštva.”

Koristno bi bilo, če si v skupini vzamete nekaj trenutkov in se pogovorite o lastnostih in odnosu, ki morajo biti prisotni med Alejandrinim obiskom, da je ta ploden. Najprej bi morali razmisliti o ponižnosti. Temelj vse ponižnosti, je ponižnost pred Bogom. Iz nje izvira ponižnost do Njegovih bitij. Ponižnost ni nikoli bolj pomembna, kot tedaj, ko govorimo o Bogu in Njegovih Manifestacijah. Razmišljajte o naslednjih Bahá’u’lláhjevih besedah in se potrudite, da se jih naučite na pamet:

“Ti, ki so Božji ljubljenci, morajo kjerkoli se srečujejo in kogarkoli srečajo v svojem odnosu do Boga in na način, kako povečujejo Njegovo hvalo in slavo, kazati takšno ponižnost in pokornost, da bi vsak atom prahu pod njihovimi nogami lahko pričal o globini njihove vdanosti. Pogovor med temi svetimi dušami bi moral imeti tako moč, da bi ti isti atomi prahu zatrepotali pod njegovim vplivom. Vesti bi se morali tako, da se zemlja, po kateri stopajo, nikoli ne bi mogla

obrniti nanje z besedami, kot so: ‘Mene bi morali imeti raje kot tebe. Pričaj, kako potrpežljiva sem v prenašanju bremena, ki mi ga je naložil Gospodar. Sem orodje, ki vsem bitjem neprestano deli blagoslove, ki mi jih je zaupal On, ki je Vir vse milosti. Kljub časti, ki mi je bila dana, in neštetim dokazom mojega bogastva – bogastva, ki zadošča potrebam vseh bitij –, poglej, kako ponižna sem, pričaj, s kakšno popolno vdanostjo pustim, da me teptajo človeške noge ...’⁴

Kot smo omenili zgoraj, ponižnost do soljudi izvira iz ponižnosti pred Bogom. S takšno ponižnostjo smo v drži molitve, ko obiščemo dom prijatelja ali soseda, da skupaj poglobljamo svoje razumevanje o določenih temah. Med pogovorom svoje misli večkrat obrnemo k Bogu in Ga prosimo naj razsvetli misli in srca vseh nas, ki smo prisotni. Obstaja veliko povedi, ki se jih lahko naučimo na pamet s tem namenom. Spodaj jih je le nekaj:

“Razžari naša srca, podari nam rzsodne oči in pozorna ušesa.”⁵

“O Gospod! Podeli Svoje neskončne darove in naj svetloba Tvojega vodstva sije.”⁶

“Odkleni vrata resničnega razumevanja in naj svetloba vere veličastno sije.”⁷

“O Gospod! Razsvetli naše oči, da bodozagledale Tvojo svetlobo.”⁸

“Popolnoma k Tebi se obračam in Te goreče prosim z vsem srcem, dušo in jezikom, varuj me pred vsem, kar je proti Tvoji volji v tem ciklu Tvoje Božje edinosti . . .”⁹

POGLAVJE 6

Alejandrino srce je polno radosti, po obisku pri Sanchezevima in njihovem pogovoru o večni Zavezi. “Naslednji obisk,” pomisli, “bi bil dobra priložnost, da poglobimo znanje o Bahá’u’lláhjevem življenju.” Spodaj lahko preberete predstavitev, na katero se bo naslanjala:

Bahá’u’lláh je bil rojen 12. novembra 1817 v Tihránu, glavnem mestu Perzije. Odo otroštva je kazal izjemne lastnosti in Njegovi starši so bili prepričani, da Mu je bila namenjena veličina. Bahá’u’lláhjev oče je bil ugleden minister na kraljevem dvoru in svojega Sina je imel neizmerno rad. Neke noči je sanjal, da Bahá’u’lláh plava v brezmejnem oceanu. Njegovo telo se je svetilo in osvetljevalo širo morje. Okoli Njegove glave so se svetili Njegovi dolgi vranje črni lasje in plavali na vse strani. Okoli Njega se je zgrnilo ogromno rib, vsaka se je prijela konca lasu.

Kljub temu, da je bilo rib zelo veliko, z Bahá’u’lláhjeve glave niso izpulile niti lasu. Gibal se je svobodno in neovirano in one so Mu sledile. Bahá’u’lláhjev oče je vprašal moža, ki je bil znan po svoji modrosti, kaj te sanje pomenijo. Odgovoril mu je, da širni ocean predstavlja svet. Bahá’u’lláh bo popolnoma sam dosegel suverenost nad njim. Množica rib je predstavljala nemir, ki ga bo povzročil med ljudstvi sveta. Imel bo neomajno zaščito Vsemogočnega; ta zmeda mu ne bo škodila.

Ko je bil Bahá’u’lláh star trinajst ali štirinajst let, je bil na kraljevem dvoru znan po Svoji modrosti in znanju. Star je bil dvaindvajset let, ko Mu je umrl oče in Mu je vlada ponudila njegovo delovno mesto. A ni imel namena, da bi Svoj čas zapravljal z

urejanjem posvetnih zadev. Zapustil je dvor in njegove ministre ter se podal na pot, ki Mu jo je začrtal Bog. Svoj čas je posvetil pomoči zatiranim, bolnim in revnim in kmalu je postal znan kot borec za pravico.

Pri sedemindvajsetih letih je Bahá'u'lláh prek posebnega glasnika prejel nekaj Bábovih Spisov. Razglašal je zoro novega Dne, Dne, ko bo Božja Manifestacija svetu prinesla mir, enotnost in pravico – to, kar človeštvo že dolgo čaka. Bahá'u'lláh je Bábovo sporočilo nemudoma sprejel in postal en izmed Njegovih najbolj navdušenih sledilcev. Vendar pa so ljudje, ki so vodili Perzijo, zaslepljeni z lastnimi sebičnimi željami, začeli barbarsko preganjati Bábove sledilce. Tudi Bahá'u'lláhju, kljub Njegovemu plemiškemu nazivu, ni bilo prizaneseno. Nekaj več kot po osmih letih po Bábovem Razodetju in dve leti po Bábovi mučeniški smrti, so Ga zaprli v temno ječo po imenu Črna Luknja. Verige, ki so Mu jih obesili okoli vratu, so bile tako težke, da ni mogel dvigniti glave. Tu je Bahá'u'lláh preživel štiri grozne mesece in zelo trpel. Vendar pa je bila to ista ječa, kjer je Božji Duh napolnil Njegovo dušo in Mu razodel, da je On Obljubljeni vseh časov. Iz tega temnega zapora je vzšlo Bahá'u'lláhjevo Sonce in je razsvetlilo celotno stvarstvo.

Po štirih mesecih v Črni Luknji so Bahá'u'lláhju odvzeli vse Njegovo imetje, Njega in Njegovo družino pa so izgnali. V bridko mrzli zimi so potovali ob zahodnih gorah Perzije v Baghdád, ki je bil takrat mesto v otomanskem carstvu, danes pa je glavno mesti Iraka. Z besedami ne moremo opisati njihovega trpljenja, ko so hodili stotine kilometrov po tleh, ki sta jih prekrivala sneg in led na poti v mesto usode.

Bahá'u'lláhjeva slava se je hitro razširila po Baghdádu in drugih mestih v regiji in vse več ljudi je prišlo na vrata tega izgnanega Zapornika, da bi prejeli Njegov blagoslov. Nekaj pa jih je Nanj postalo ljubosumnih zaradi tega. Med njimi je bil tudi Bahá'u'lláhjev polbrat Mírzá Yaḥyá, ki je bil pod Njegovo ljubečo skrbjo. Spletkarjenje Mírzá Yaḥye je povzročilo neenotnost med Bábovimi sledilci in Bahá'u'lláh prineslo veliko žalosti. Neke noči je Bahá'u'lláh, ne da bi komu kaj omenil, zapustil Svoj dom in odšel v gore Kurdistána. Tam je živel odmaknjeno življenje, kjer se je posvečal molitvi in meditaciji. Živel je v majhni jami in se prehranjeval z najpreprostejšo hrano. Nihče okoli Njega ni vedel, od kod je prišel in nihče ni poznal Njegovega imena. Sčasoma pa so ljudje tistih krajev pričeli govoriti o "Tistem brez imena", velikem Svetniku, ki je posedoval znanje, ki Mu ga je dal Bog. Ko so novice o tej Sveti Osebi dosegle Bahá'u'lláhjevega najstarejšega Sina, 'Abdu'l-Bahája, je takoj prepoznal znamenja Svojega ljubega Očeta. S posebnim slom so Mu poslali pisma,

V katerih so Bahá'u'lláhja rotili, naj se vrne v Baghdád. To prošnjo je uslišal in tako končal obdobje boleče ločitve, ki je trajala dve leti.

Med Bahá'u'lláhjevo odsotnostjo se je stanje skupnosti Bábí hitro slabšalo. V sedmih letih, ki jih je preživel v Baghdádu po Svoji vrnitvi z gora, je Bahá'u'lláh preganjane in zmedene Bábove sledilce navdahnil z novim duhom. Čeprav še ni objavil Svojega velikega položaja, sta moč in modrost Njegovih besed začeli privabljati zvestobo naraščajočega števila Bábíjev in občudovanje ljudi z vseh vetrov. Fanatična muslimanska duhovščina pa ni mogla prenesti velikega vpliva, ki ga je Bahá'u'lláh imel na tako veliko število duš. Nenehoma so se pritoževali oblastem, dokler perzijska

vlada ni sodelovala z nekaj otomanskimi uradniki, kjer so načrtovali, da Bahá'u'lláhja odstranijo še dlje od Njegove rodne dežele, tokrat v mesto Konstantinopol.

April leta 1863 je bil mesec velike žalosti za prebivalce Baghdáda. Tisti, ki so Ga vzljubili, je zapuščal njihovo mesto in se podajal neznanu kam. Tik pred Svojim odhodom, pa se je Bahá'u'lláh preselil v vrt na obrobju mesta, kjer je postavil Svoj šotor in tam dvanajst dni sprejemal reke obiskovalcev, ki so se zbirali, da bi izrazili slovo. Bábovi sledilci so težkih src prišli v ta vrt. Nekateri bodo Bahá'u'lláhja spremljali na naslednji stopnji Njegovega izgnanstva, veliko pa jih bo moralo ostati in bodo prikrajšani za Njegovo prisotnost. Bog pa ni želel, da bi bila to žalostna priložnost. Vrata Njegove neskončne radodarnosti so bila na stežaj odprta in Bahá'u'lláh je ljudem okoli Sebe razglasil, da je On ta, ki Ga je napovedal Báb — On, ki Ga bo Bog manifestiral. Žalost se je umaknila neizmerni radosti; srca so bila povzdignjena in duše razžarjene z ognjem Njegove ljubezni. To dvanajstdnevno obdobje v aprilu praznujemo po celem svetu Festival Ridván, obletnico Bahá'u'lláhjeve razglasitve Njegove svet-obsegajoče Misije.

Konstantinopol je bil sedež otomanskega carstva. Tudi tu je v le štirih mesecih Bahá'u'lláhjeva velika modrost in velik osebni šarm začel pritegovati naraščajoče število ljudi. “Ne sme več ostajati v Konstantinoplu,” je mrmrala fanatična muslimanska duhovščina, ki je oblasti prepričala, da so Ga izgnale v mesto Adrianopol. V Adrianoplu je Bahá'u'lláh ostal štiri leta in pol in tam napisal Poslanice kraljem in vladarjem sveta. Pozival jih je, naj opustijo zatiranje in naj se posvetijo dobrobiti svojih ljudi. Nato so se Njegovi sovražniki domislili zelo krute kazni. Z družino so Bahá'u'lláhja izgnali v 'Akko, ki je bila tedaj najhujša kazenska kolonija v celotnem carstvu. “Zagotovo bo preminil v težkih razmerah te kazenske kolonije,” so razmišljali slaboumni možje, ki so si predstavljali, da lahko ustavijo načrt, ki ga je Bog Sam pričel.

Težave, ki jih je Bahá'u'lláh trpel v 'Akki, so prešteviline, da bi vse omenjali. Nobenega udobja ni imel in sovražniki so Ga obdajali noč in dan. Vendar pa so se razmere Njegovega zopora postopoma spremenile. Prebivalci 'Akke in njegova vlada so postali prepričani, da je mala skupina Bahá'íjev, ki je bila izgnana v njihovo mesto, nedolžna. Zopet je ljudi privlačila modrost in ljubezen Njegove izredne Osebnosti, čeprav večina ni razumela Njegovega velikega položaja. Po devetih letih so se vrata kazenskega mesta Bahá'u'lláhju in Njegovim sledilcem odprla. Njegov preljubi Sin 'Abdu'l-Bahá je uspel zagotoviti dostojno mesto, kjer je Njegov Oče lahko živel izven mestnega obzidja in sčasoma je postalo mogoče, da je 'Abdu'l-Bahá najel dom na podeželju, kjer je Bahá'u'lláh

lahko preživel preostalih trinajst let Svojega življenja v sorazmernem miru in umirjenosti. Sedaj to hišo poznamo kot Graščino Bahjí. Maja 1892. leta je tam tudi preminil na višku Svojega veličanstva in slave.

Bahá'u'lláh je dvignil prapor univerzalnega miru in tovarštva ter razodel Božjo Besedo. Čeprav so Njegovi služabniki združili svoje moči zoper Njega, jih je premagal, kot Mu je Bog obljubil, ko je bil okovan v verige v temni ječi v Tihránu. V času Svojega življenja je Njegovo sporočilo poživilo srca tisočih ljudi. Danes pa se Njegovi Nauki širijo še naprej po celem svetu. Nič Mu ne more preprečiti, da bi dosegel Svoj končni cilj, ki je poenotiti človeštvo v eni univerzalni Stvari, v eni skupni Veri.

Zgornji opis Bahá'u'lláhjevega življenja je precej dolg. Preden začnete delati vaje spodaj, še enkrat preberite opis odstavka za odstavkom v skupini in si zastavljajte vprašanja, dokler se tako dobro ne naučite vsebine, da jo lahko brez težav predstavite. Spodnji zemljevid vam bo pomagal, da se spomnite Bahá'u'lláhjevih izgnanstev ter dogodkov, ki so se odvijali na tej poti.

1. Morda se vam bo zdelo koristno, da na črte zapišete zaporedje velikih dogodkov, ki so povezani z Bahá'u'lláhjevim življenjem, kot je opisano zgoraj.

2. Ko se pogovarjate o Bahá'u'lláhjevem življenju, obstaja mnogo konceptov, ki jih je treba poudariti, ne le zaporedja dogodkov. Še posebej pomembno je razmišljati o trpljenju, ki ga je preživel zaradi Svoje ljubezni do človeštva, prav tako pa izredne zmage, ki jih je dosegla Njegove Vera, kljub vsemu nasprotovanju. Naj se te besede vtisnejo v vaše misli in srca:

“Starodavna lepota je dopustila, da so jo vklenili v verige, da bi bilo človeštvo osvobojeno svojega suženjstva, in je sprejela, da so jo zaprli v to največjo utrdbo, da bi cel svet lahko dosegel resnično svobodo. Do kaleža je izsušila čašo žalosti, da bi vsi narodi sveta lahko dosegli večno srečo in bili napolnjeni s srečo. To je eno od usmiljenj vašega Gospoda, Sočutnega, Najbolj usmiljenega. Sprejeli smo Svoje ponižanje, o verniki v Božjo enotnost, da bi bili vi lahko vzvišeni, in pretrpeli smo neštete bridkosti, da bi vi lahko uspevali in napredovali. Poglejte, kako so Tega, ki je prišel, da na novo zgradi cel svet, prisilili ti, ki so povezani z Bogom, da stanuje v najbolj opustošenem mestu!”¹⁰

3. Ko govorimo o Bahá'u'lláhjevem trpljenju, moramo paziti, da Ga ne predstavljamo kot kot nemočno žrtev sovražnikov. Zavestno je sprejel, da so Ga oklenili v verige, da je osvobodil človeštvo. Zgodba Njegovega življenja, čeprav je polna velikega trpljenja, je v svojem bistvu zgodba uspeha. S pomočjo inštruktorja lahko pripravite kratek govor o Bahá'u'lláhjevem trpljenju in zmagah, glede na vaše trenutno poznavanje Njegovega življenja. Spodnja vprašanja vam pri tem lahko pomagajo.

a. Zakaj je Bahá'u'lláh dopustil, da so ga okovali v verigami? _____

b. Zakaj je Bahá'u'lláh sprejel, da so Ga zaprli? _____

c. Zakaj je Bahá'u'lláh pil iz čaše žalosti? _____

d. Zakaj je Bahá'u'lláh sprejel, da so Ga poniževali? _____

e. Zakaj je Bahá'u'lláh doživel toliko težav? _____

f. Ali je Bahá'u'lláh sprejel trpljenje, ker ni imel moči, da bi kaj storil proti temu? _____

g. Če Bahá'u'lláh ni bil nemočen pred Svojimi sovražniki, zakaj je sprejel trpljenje?

POGLAVJE 7

Alejandrin drugi obisk pri Sanchezevih je prav tako radosten, kot prvi. Gospod in gospa Sanchez že malo poznata zgodbo Bahá'u'lláhjevega življenja, a sta vesela, da lahko izvesta še več iz Alejandrine predstavitve. Njegovo trpljenje ju je očitno ganilo. G. Sanchez razmišlja: "Videti je, da Božje Manifestacije vedno trpijo zaradi tistih, ki si želijo biti voditelji in ki stremijo po posvetni moči." Alejandra se odloči, da je primerno, če z njima deli citat, ki se ga je naučila, tudi vi ga poznate iz zadnjega poglavja. V njem Bahá'u'lláh govori o trpljenju, ki ga je preživel zaradi človeštva, da bomo lahko osvobojeni tiranije in da bomo lahko dosegli dolgoročno srečo. Vsi trije prijatelji čutijo, da jih je pogovor tega dne navdihnil.

Ko razmišlja o svojem naslednjem obisku, se Alejandra hitro odloči, da je 'Abdu'l-Bahájev položaj naravna naslednja tema za pogovor. Pokrila bo naslednje teme:

Najstarejši Bahá'u'lláhjev Sin, 'Abdu'l-Bahá, je zelo edinstvena oseba v človeški zgodovini. V nobeni izmed prejšnjih religij ne najdemo osebe, kot je bil On. Prepoznal je božanski položaj Svojega Očeta, ko je bil še otrok, z Njim je preživljal izgnanstvo in trpljenje. Bahá'u'lláh je skupnost Bahá'í po Svoji smrti zapustil skrbi in zaščiti 'Abdu'l-Bahája. Nikoli ne moremo točno dojeti kako veliko radodarnost je Bahá'u'lláh podaril človeštvu s tem, ko nam je dal Svoje veličastno in pa Svojega Sina. Dejal je, da bo svet prek Njegovega znanja in modrosti voden in razsvetljen.

Ko preučujemo življenje in izjave 'Abdu'l-Bahája, si pridobimo uvid v edinstven položaj, ki ga zaseda v tem Razodetju. Trije aspekti tega položaja so pomembni in se jih moramo zapomniti.

Prvič: da je 'Abdu'l-Bahá Center Bahá'u'lláhjeve Zaveze. Bahá'u'lláh je sklenil zavezo s Svojimi sledilci, pozval jih je, naj svoja srca usmerijo k temu centru in naj mu bodo popolnoma zvesti. V Svoji Oporoki in Testamentu je 'Abdu'l-Bahá imenoval Shoghi Effendija, za Varuha Vere, da bo center, kamor se morajo obračati vsi, po Njegovem preminutju. Danes je ta center Univerzačna Hiša Pravičnosti, ki je bila ustanovljena v sozvočju z izrecno Bahá'u'lláhjevo zapovedjo in jasnimi navodili 'Abdu'l-Bahája in Varuha. Moč Zaveze združuje skupnost Bahá'í in jo varuje pred delitvami in razpadom.

Drugič: 'Abdu'l-Bahá je nezmotljivi Razlagalec Bahá'u'lláhjevih besed. Tako širno je Bahá'u'lláhjevo Razodetje, zelo globoki pomeni so shranjeni v Njegovih govorih, da se Mu je zdelo potrebno, da zapusti razlagalca, ki Ga bo On Sam navdihoval. Zato bo še veliko prihodnjih generacij človeštvo lahko razumelo Bahá'u'lláhjeve nauke tako, da bo preučevalo razlage 'Abdu'l-Bahája v Njegovim številnih Poslaničah in avtentičnih transkripcijah Njegovih govorov. Varuh je bil Razlagalec Bahá'u'lláhjevih naukov po 'Abdu'l-Baháju; z njim se je naloga razlage zaključila in nihče nima več pooblastila za razlago Bahá'u'lláhjevih besed do konca Njegovega Obdobja.

V preteklosti so vsako religijo prizadele delitve zaradi različnih razlag Svetih Spisov. V tem Obdobju pa, ko obstaja nejasnost glede pomena kake Bahá'u'lláhjeve izjave, se vsi obrnemo k razlagi 'Abdu'l-Bahája in Varuha. Če negotovost še vedno obstaja, se človek lahko obrne na Univerzalno Hišo Pravičnosti za razlago. Ni pa prostora za konflikt glede pomena naukov in enotnost Vere je zaščitena.

Tretjič: 'Abdu'l-Bahá je popolni Vzornik naukov Svojega Očeta. Čeprav nikoli ne moremo upati na to, da bi dosegli takšno stopnjo popolnosti, Ga moramo vedno imeti pred očmi in si prizadevati, da sledimo Njegovemu zgledu. Ko v Spisih beremo o ljubezni, se lahko obrnemo k 'Abdu'l-Baháju in v Njem bomo videli samo bistvo ljubezni in prijaznosti. Ko beremo o čistosti, pravici, pravilnosti, radosti in radodarnosti se lahko obrnemo k Njemu in razmišljamo o Njegovem življenju in videli bomo, kako te lastnosti izkazuje do popolnosti.

Značilnost življenja 'Abdu'l-Bahája je bilo seveda Njegovo služenje. Ime 'Abdu'l-Bahá pomeni "služabnik Bahá" in to je bil naziv, ki Mu je bil najljubši od vseh, ki so Mu bili nadeti. Naslednje besede 'Abdu'l-Bahája so izraz Njegove goreče želje po služenju:

"Moje ime je 'Abdu'l-Bahá. Moja kvalifikacija je 'Abdu'l-Bahá. Moja resničnost je 'Abdu'l-Bahá. Moja hvala je 'Abdu'l-Bahá. Podložnost Posvečeni Lepoti je moj sijajen in blesteč diadem in služenje celotni človeški rasi moja večna religija . . . Nimam imena, naziva, ne omembe, ne pohvale nimam, niti je nikoli ne bom imel, razen 'Abdu'l-Bahá. To je moja želja. To je moje največje hrepenenje. To je moje večno življenje. To je moja večna slava."¹¹

Seveda bo Alejandra s Sanchezevima pri naslednjem obisku delila le uvod v razlago te enkratne osebe; njuno razumevanje položaja 'Abdu'l-Bahája v tem Obdobju bo raslo v vseh prihodnjih letih. V vašem življenju, boste imeli veliko priložnosti, da pomislite na Njegov vzor in razmišljate o Njegovih besedah, ko stopate po poti služenja. Že v prejšnji enoti ste se spoznali z

Nekaterimi Njegovimi izjavami. Spodbujali smo vas, da se naučite izražati na način, kot je On izražal Svoje zamisli v Poslancih in javnih govorih. Da boste utrdili svoje trenutno razumevanje o Njegovem položaju, se posvetujte s člani skupine o glavnih točkah, ki so bile omenjene zgoraj in vadite njihovo predstavitev. Razmišljanje o zgornjem citatu vas bo navdihnilo v vaših naporih, da napredujete na poti služenja.

POGLAVJE 8

Že odkar je pričela hoditi na obisk h gospe in gospodu Sanchez, se Alejandra sprašuje, katere teme bodo najbolj koristne zanju, da bosta postala trdna in aktivna podpornika procesa grajenja skupnosti v svoji soseki. Po eni strani obstajajo teme, kot je molitev, nesmrtnost duše, trdnost v Božji ljubezni, o katerih bi z njima rada govorila, saj krepijo temelje duhovnega življenja. Po drugi strani je pomembno, da si pridobita vizijo skupnosti, ki se razvija ter da vesta, da lahko pomembno pripomoreta k njeni uresničitvi. Med pogovorom o položaju 'Abdu'l-Bahája z gospo in gospodom Sanchez, Alejandra postoma razume, kaj bo tema njenega naslednjega obiska. "Dobro razumeta, da je namen Vere, da združuje ljudi," si misli. "Zato je

verjetno najboljša naslednja tema, ki jo bomo raziskovali, kako zgraditi in ohranjati enotno skupnost.”

Alejandra svoj četrti obisk prične tako, da opiše dejavnosti, ki jih trenutno izvaja relativno majhna skupina prijateljev v soseski. “Ko naše številke rastejo,” razlaga, “je najbolj zahtevna odgovornost, ki jo moramo vsi nositi, da postajamo vse bolj enotni v besedah in dejanjih. Če se strinjata, lahko danes raziskujemo enotnost.”

“Razumem, da je enotnost zelo pomembna za razvoj skupnosti,” odgovori gospa Sanchez.

“Prav Bahá’u’lláhjevo sporočilo o enotnosti je bilo tisto, ki je najini srci najprej pritegnilo k Njegovim naukom,” reče g. Sanchez.

“Izbrala sem nekaj zamisli in za vsako sem našla citat,” reče Alejandra. “Če se strinjata, se lahko pogovorimo o vsaki od njih posebej.”

Spodaj je seznam Alejandrinih idej:

- Da je naša skupnost lahko resnično enotna, se mora vsak izmed nas izogibati nesoglasjem in preprirom. Bahá’u’lláh pravi:

“Na ta Dan ne more nič, prav nič bolj škodovati tej Stvari kot nesoglasje in prepri, spori, odtujenost in brezbriznost med Božjimi ljubljenci. Izogibajte se jim z Božjo močjo in z Njegovo vrhovno pomočjo in prizadevajte si, da boste povezovali srca ljudi v Njegovem imenu, Združitelja, Vsevednega, Vsemodrega.”¹²

- Do vseh ljudi v skupnosti moramo čutiti ljubezen, ljubezen, ki je odraz naše ljubezni do Boga. ‘Abdu’l-Bahá pravi:

“Bodite v popolni enotnosti. Nikoli se ne razjezite drug na drugega. . . Ljubite bitja zaradi Boga in ne zaradi njih samih. Nikoli se ne boste razjezili in nikoli ne boste nepotrpežljivi do njih, če jih ljubite zaradi Boga. Človeštvo ni popolno. Vsako človeško bitje ima nepopolnosti in vedno boste nesrečni, če boste gledali na ljudi same. Če pa se ozrete k Bogu, jih boste ljubili in boste do njih prijazni, saj je Božji svet popolnosti in absolutne milosti.”¹³

- Če se kljub vsej ljubezni, ki jo čutimo drug do drugega, med nami pojavijo napetosti, se moramo spomniti na ‘Abdu’l-Bahájev nasvet:

“Nalagam vam, da mora vsakdo izmed vas osredotočati vse misli svojega srca na ljubezen in enotnost. Ko vznikne misel na vojno, se ji postavite po robu z močnejšo mislijo na mir. Misel sovraštva mora biti uničena z močnejšo mislijo ljubezni. Misli na vojno prinesejo uničenje vse skladnosti, blagostanja, miru in zadovoljstva.

“Misli ljubezni ustvarjajo bratstvo, mir in srečo.”¹⁴

- In če smo se z vso močjo potrudili, da jih kontroliramo, in naenkrat opazimo, da nas strasti prevzemajo in se znajdemo se v konfliktu z drugimi, se moramo spomniti teh Bahá'u'lláhjevih besed:

“Če nastopijo razlike med vami, pogledjte, kako stojim pred vami, in spregledjte napake drug drugega zavoljo Mojega imena in kot znamenje svoje ljubezni do Moje manifestirane in bleščeče Stvari.”¹⁵

- Duhovna disciplina, da spregledamo napake drugih, se osredotočamo na njihove hvalevredne lastnosti in se popolnoma vzdržujemo klevetanja je zelo učinkovit ukrep proti neenotnosti. Preseči nagib do klevetanja je lažje, če se imamo radi. Zapomnimo si, da ne opazimo napak ljudi, ki jih imamo radi in ni nam težko nanje gledati z očesom, ki zakriva grehe. ‘Abdu’l-Bahá pravi:

“Nepopolno oko opazi nepopolnosti. Oko, ki zakriva napake, gleda proti Stvarniku duš. Ustvarja jih, jih usposablja in skrbi zanje, jim daje sposobnost in življenje, vid in sluh; zato so znaki Njegove veličine. Ljubiti morate vse in biti prijazni do njih, skrbeti morate za revne, zaščititi šibke, zdraviti bolne, poučevati in izobraževati nevedne.”¹⁶

Bahá'u'lláh nas opominja:

“O družabnik Mojega prestola! Ne poslušaj nič slabega, ne vidi zlih dejanj, ne ponižuj se, ne vzdihuj in ne joči! Ne govori žal besed, da se ne obrnejo proti tebi, ne napihuj napak drugih, da se ne bodo tvoje zazdele velike, in nikomur ne želi ponižanja, da ne boš sam ponižan! Živi življenje svojih dni, ki so manj kot bežen trenutek z neoskrunjenim srcem in čistimi mislimi, da boš svoboden in zadovoljen lahko odložil umrljivo podobo, se podal v skrivnostni raj in na veke bival v večnem kraljestvu.”¹⁷

Pravi nam tudi:

“O izseljenci! Jezik sem ustvaril, da bi Me slavil, ne oskrunite ga s klevetanjem! Če vas premaga ogenj samoljubja, se spomnite lastnih grehov in ne grehov Mojih bitij, saj vsak od vas pozna sebe bolje, kot pozna drugega.”¹⁸

- Enotnost ni le odsotnost sporov in konfliktov in ljubezni ne izražamo le z besedami. Lahko le trdimo, da med nami obstaja resnična enotnost, če ljubezen, ki jo čutimo drug do drugega prevedemo v dejanja služenja skupnosti tr če naše dejavnosti vodi duh sodelovanja in vzajemne pomoči. ‘Abdu’l-Bahá nas poziva:

“Ne počivaj, niti trenutek, in ne išči udobja; namesto tega delaj s srcem in dušo, da boš lahko nudil predano služenje vsaj enemu izmed prijateljev in boš prinesel srečo in radost enemu žarečemu srcu. To je prava nagrada in s tem bo čelo ‘Abdu’l-Bahája ožarjeno. Bodi moj partner in se poveži v tem.”¹⁹

Navaja tudi:

“Najvišja potreba človeštva je sodelovanje in recipročnost. Močnejše kot so vezi tovarištva in solidarnosti med ljudmi, toliko večja bo moč konstruktivnosti in dosežka na vseh ravneh človeške dejavnosti.”²⁰

- Zelo pomemben ključ za uspeh pri dejavnostih skupnosti je odkrito in ljubeznivo posvetovanje o vseh stvareh. Prek posvetovanja se različni načini, kako gledamo na zadevo, združijo skupaj in odkrijemo, v katero smer naj se obrnemo v svoji kolektivni dejavnosti. Prek posvetovanja dosežemo enotnost mišljenja in združimo svoje poglede ter ustvarjamo učinkovite načrte za napredek naših skupnosti. ‘Abdu’l-Bahá o ljudeh, ki se posvetujejo, pravi:

“Prva potreba za ljudi, ki se posvetujejo med seboj so čistost motiva, žarečnost duha, nenavezanost na vse, razen na Boga, zanimanje za Njegove božanske Dišave, ponižnost in skromnost med Njegovimi ljubljenimi, potrpljenje v težavah in služenje Njegovemu posvečenemu Pragu. Če jim bo milostno naklonjeno, da si pridobijo te lastnosti, jim po podana zmaga iz nevidenega Kraljestva Bahá.”²¹

- Enotnost misli je neizpolnjena, če ni prevedena v enotnost delovanja. Delovanje v enotnosti ne pomeni, da vsi delamo isto stvar. Prav nasprotno, v enotnem delovanju se kar najbolje izkoristijo raznoliki talenti članov skupnosti. Naše moči se pomnožijo in četudi je naše število še vedno majhno, lahko dosežemo to, kar večina velikih in močnih organizacij na svetu ne more.

‘Abdu’l-Bahá pravi:

“Kadarkoli se svete duše, ki črpajo nebeške moči, dvignejo s takšnimi lastnostmi duha in korakajo v enotnosti, združene, bo vsaka izmed teh duš kot bi jih bilo tisoč, in vzpenjajoči se valovi tega mogočnega oceana bodo kot bataljoni Vojska na višavah.”²²

Po tem, ko ste zgornje besedilo pazljivo prebrali in se pogovorili o vsaki točki vsebine z udeleženci skupine, si boste lahko medsebojno pomagali pri vaji predstavitve teme, kot ste to storili v prejšnjih treh. Spodnje vaje vam bodo pomagale.

1. Dopolnite naslednje povedi:

- a. Na ta Dan ne more nič, prav nič bolj škodovati tej Stvari kot _____ in prepir, spori, odtujenost in brezbržnost med Božjimi ljubljenci.
- b. Na ta Dan ne more nič, prav nič bolj škodovati tej Stvari kot nesoglasje in - _____, spori, odtujenost in brezbržnost med Božjimi ljubljenci.
- c. _____, prav nič bolj škodovati tej Stvari kot nesoglasje in prepir, spori, odtujenost in brezbržnost med Božjimi ljubljenci.
- d. Na ta Dan ne more nič, prav nič bolj škodovati tej Stvari kot nesoglasje in prepir, spori, odtujenost in _____ med Božjimi ljubljenci.

- e. Na ta Dan ne more nič, prav nič bolj škodovati tej Stvari kot nesoglasje in prepir, _____, odtujenost in brezbržnost med Božjimi ljubljenci.
- f. Na ta Dan ne more nič, prav nič bolj škodovati tej Stvari kot nesoglasje in prepir, spori, _____ in brezbržnost med Božjimi ljubljenci.
- g. Na ta Dan ne more nič, prav nič bolj škodovati tej _____ kot nesoglasje in prepir, spori, odtujenost in brezbržnost med Božjimi ljubljenci.

2. V drugem citatu nam 'Abdu'l-Bahá pravi:

- a. Živeti moramo v popolni _____ .
- b. Nikoli se ne smemo _____ .
- c. Vse ljudi moramo ljubiti zaradi _____ ne zaradi njih samih.
- d. Nikoli se ne bomo _____ ali _____, če ljubimo ljudi zaradi _____ .
- e. Človeštvo ni _____ .
- f. Vedno se bomo _____, če gledamo _____ .
- g. Če gledamo na _____, bomo _____ ljudi in bomo _____ do njih.

3. V tretjem citatu nam 'Abdu'l-Bahá pravi:

- a. Vse misli svojega srca, moramo osredotočati na _____ in _____ .
- b. Ko vznikne misel na vojno, se ji moramo postaviti po robu z _____ .
- c. Misel sovraštva mora biti uničena z _____ .
- d. Misli na vojno prinesejo uničenje vse _____, _____, _____ in _____ .
- e. Misli ljubezni ustvarjajo _____, _____, _____ in _____ .

4. Kaj bi morali storiti, ko opazite, da se pojavljajo razlike med vami in drugimi ljudmi v skupnosti? _____
5. Opišite duhovno disciplino, ki vam pomaga doprinesti k enotnosti v vaši skupnosti:
6. Katere izmed naslednjih doprinesejo k enotnosti?
- _____ Gledati na pomanjkljivosti drugih
 - _____ Spregledati napake drugih
 - _____ Komentirati pomanjkljivosti druge osebe prijatelju
 - _____ Pretiravati ali sperminjati zgodbo, da druga oseba izpade slabo
 - _____ Razmišljati o napakah drugih
7. Zakaj kritiziramo nekatere ljudi, ko naredijo napako, drugih pa ne, čeprav naredijo isto stvar? _____
- _____
- _____
- _____
8. Ali je možno imeti enotnost v situaciji, kjer ljudje klevetajo drug o drugem? Zakaj ne?
- _____
- _____
- _____
- _____
9. O nekom povedati laž je seveda narobe. Ali je v redu podajati kritične opazke o nekom drugim ljudem, o nečem, kar je ta oseba storila? _____
- _____
10. Kaj je razlika med čenčanjem, opravljanjem in klevetanjem ter kritiziranjem ljudi? _
- _____
- _____
- _____
11. Kakšen učinek imajo čenčanje, opravljanje in klevetanje ter stalna kritika na skupnost?
- _____
- _____

- _____
- _____
12. Kako lahko te navade odstranimo iz svojega življenja? _____
- _____
- _____
13. Kaj bi se zgodilo, če bi o ljudeh govorili, kot da so stalno prisotni? _____
- _____
- _____
14. Če opravljamo in klevetamo pred otroki, kakšen vpliv bo to imelo nanje? _____
- _____
- _____
15. Od kod prihaja nagnjenost do čenčanja, opravljanja in klevetanja? _____
- _____
- _____
16. Bahá'u'lláh nas opominja: "Če vas premaga ogenj samoljubja, _____
_____ in ne _____
_____, saj vsak od vas bolje pozna _____,
kot pa _____."
17. Ljubezni ne izražamo le v besedah. Kaj je še potrebno? _____
- _____
18. V povezavi z enotnostjo in ljubeznijo nas 'Abdu'l-Bahá poziva: "_____,
niti trenutek, in _____; namesto tega delaj s _____ in _____,
da boš lahko nudil _____ vsaj enemu izmed prijateljev in boš
_____ in _____ žarečemu srcu."
19. Naprej govori: "Najvišja potreba človeštva je _____ in
_____. Močnejše kot so vezi _____ in
_____ med ljudmi, toliko večja bo moč
_____ in _____ na vseh ravneh človeške
dejavnosti."

20. Kaj je najnujnejši ključ za uspešno delovanje skupnosti? _____

21. ‘Abdu’l-Bahá o tistih, ki se posvetujejo, pravi: “Prva potreba za ljudi, ki se posvetujejo med seboj so _____, _____, _____, _____ med Njegovimi ljubljenimi, _____ v težavah in _____ Njegovemu posvečenemu Pragu. Če jim bo milostno naklonjeno, da si pridobijo te lastnosti, - _____ iz nevidenega Kraljestva Bahá.”
22. Glede delovanja v enotnosti nam ‘Abdu’l-Bahá pravi: “Kadarkoli se svete duše, ki črpajo _____, dvignejo s takšnimi _____ in korakajo _____, združene, bo vsaka izmed teh duš _____, in vzpenjajoči se valovi tega mogočnega oceana bodo kot _____.”

POGLAVJE 9

Med četrtem obiskom pri gospodu in gospe Sanchez Alejandra spozna Beatrice, vnukinjo, ki se je preselila k njima med obiskovanjem srednje šole. Beatrice zelo zanima tema enotnosti in navdušeno sodeluje v pogovoru. Ko se pogovor bliža koncu gospa Sanchez prinese kavo in pecivo. Alejandra izkoristi priložnost, da Beatrice bolje spozna in dogovorita se, da se srečata naslednji dan, da se bosta pogovarjali o grajenju skupnosti v soseski. “Morda bi jo zanimalo preučevati zaporedje knjig,” si misli Alejandra. “Lahko bi ji pomagala, da bi predelala prvih nekaj knjig. Morda bo potem želela pričeti izvajati otroške urice ali mi pomagati s skupino za mlajše mlade, ki se oblikuje v soseski. Potem bi lahko počasi prevzela več odgovornosti za skupino, ko bo napredovala do Knjige 5, ki jo bo pripravila, da bo služila kot animatorka.” Alejandra se je udeležila več srečanj za mlade, ki so se osredotočali na določene teme in mnogo mladih se je udeležilo procesa inštitutov. Odloči se, da bo sledila enakemu zaporedju v svojem pogovoru z Beatrice naslednji dan. Takole prične pogovor:

Vsi želimo, da svet postane boljši. Veselimo se prihodnosti, ko bo univerzalni mir ustanovljen in bo človeštvo živelo v skladnosti. Takšna prihodnost niso sanje in jo lahko zgradimo. Vse več se nas trudi, da doprinašamo k izboljšanju sveta. Globoko v svojih srcih si vsi želimo, da bi služili svoji skupnosti. Moramo pa razviti svojo zmoglost, da izvajamo nesebična dejanja služenja za obče dobro.

O svojem služenju človeštvu lahko razmišljamo tako, da si predstavljamo pot služenja, po kateri stopamo skupaj. Ta pot je odprta vsem. Vsak se sam odloči, da bo stopil nanjo. Po njej napredujemo s lastno hitrostjo. Po tej poti ne stopamo sami, služimo poleg svojih prijateljev, skupaj se učimo, spremljamo en drugega. Vsak korak, ki ga napravimo, ustvarja radost in gotovost in vsak napor nam prinaša božanske potrditve.

Beatrice je všeč, kar sliši in po tej kratki predstavitvi se razvije živahen pogovor. Sedaj pa se ustavimo in razmišljajmo o naravi interakcije med novimi prijateljicami. Alejandra se je odločila, da se bo pogovarjala o vsebini, da bo tako Beatrice povabila, da se udeleži procesa inštitutov. Zakaj ne bi bilo dovolj, če bi Beatrice preprosto povedala, da obstaja zaporedje tečajev, ki jih ponuja inštitut in jo povabila, da se jih udeleži?

POGLAVJE 10

Pogovor med Alejandro in Beatrice se nadaljuje nekaj ur. Spodaj je nekaj dodatnih zamisli, ki jih Alejandra deli s svojo novo prijateljico. Seveda razumemo, da ne gre za dolgo neprekinjeno predstavitev. Večino teh dveh ur porabita za to, da skupaj razmišljata o idejah, ki so orisane v teh odstavkih:

Mladi smo, imamo energijo in veliko navdušenja. Ljudje mislijo, da smo brezskrbni. Vendar je prav nasprotno; skrbi nas stiska človeštva in želimo si resnično spremembo v družbi. Prav tako moramo razmišljati o lastnem življenju – o izobrazbi, delu, prijateljih in družini. Vsako leto smo starejši in imamo več obveznosti; naši starši od nas pričakujejo vse več. Včasih, ko razmišljam o vseh svojih obveznostih, se počutim preobremenjeno. Nato se spomnim citata iz spisov Bahá'í, ki sem se ga naučila na pamet: "Človekovo življenje ima svojo pomlad in je obdarovano z veličastno slavo. Obdobje mladosti označuje moč in energija in izstopa kot najbolj izbran čas v človeškem življenju."

S tabo bi rada delila informacijo o tem, da veliko mladih po svetu v skupnostih kot je najina ugotavlja, da lahko svojo energijo usmerijo v dvojni namen: da prevzamejo lastno intelektualno in duhovno rast ter doprinesejo k preobrazbi skupnosti. Ta dva aspekta našega namena sta medsebojno povezana. Ko razvijamo lastne sposobnosti, lahko bolje služimo drugim ter si medsebojno pomagamo, da rastemo kot posamezniki in okrepimo dobre lastnosti, ki jih imamo.

Tukaj prideva do ideje o poti služenja, ki sem jo omenila prej. Stopanje po njej ni nekaj, kar le dodamo, prinese namreč smisel vsemu, kar delamo. Služenje skupnosti nam bolje pomaga razumeti namen naše izobrazbe, razjasni naše misli o prihodnosti, razvije lastnosti, ki jih potrebujemo, da doprinesemo k dobrobiti naših skupnosti. Okrepi naša prijateljstva. Prepreči, da bi svojo energijo potrošili za nepomembne dejavnosti.

Ko razmišljamo o svojem duhovni in intelektualni rasti, se moramo zavedati mnogih sil, ki vplivajo na nas. Nekatere, kot so sile znanja, pravice in ljubezni, nas vodijo v pravo smer in naučiti se moramo, kako se z njimi uskladimo. Druge pa, kot so sile materializma in samoljubja, delujejo prav nasprotno in morali bi se jim upreti. Prizadevati bi si morali, da dosežemo odličnost in imeti vero v to, da bodo naši naporu blagoslovljeni z božansko potrditvijo.

In ko razmišljamo o našem doprinosu k preobrazbi družbe — preobraziti svet nasilja, revščine in trpljenja v svet miru, blaginje in harmonije — moramo razmišljati o materialnem in duhovnem napredku. Materialen napredek za vse ljudi ne more biti dosežen, če ne dosežemo tudi duhovnega napredka.

Le če gresta ta dva z roko v roki, bomo lahko dosegli izboljšanje sveta. Še en citat sem se naučila na pamet: “Materialna civilizacija je kot svetilka, duhovna civilizacija pa je svetloba v svetilki. Če se materialna in duhovna civilizacija združita, bomo imeli svetilko in svetlobo in njun rezultat bo popoln.”

Ko stopamo po poti služenja, se učimo delati s skupinami posameznikov, še posebej z otroki in mlajšimi mladimi. Pomagamo jim, da si pridobijo veščine in duhovne lastnosti. Prav tako se naučimo ohranjati enotnost v naših skupnostih. Posamezniki, družine in organizacije, ki si želijo doprinesiti k napredku skupnosti, morajo med seboj sodelovati. Zgraditi morajo skupno vizijo in namen ter pustiti konflikt za seboj.

Zato je pomembno, da kot mladi razvijemo navado skladnega sodelovanja z ljudmi. Moramo biti prijatelji; spremljati drug drugega pri delu, ki ga opravljamo, sprejemati doprinose drug drugega, se spodbujati in podpirati med seboj. Videti moramo dobre plati drugega, prositi za dober nasvet in ga tudi ponuditi ter se veseliti uspehov drugega. Ko stopamo po poti služenja, moramo delati, reflektirati o svojih dejanjih, se posvetovati in se skupaj učiti.

V zadnjih desetletjih je skupnost Bahá'í uspela utemeljiti posebno institucijo znanja v večini držav sveta. Ti inštituti, kot jih imenujemo, ponujajo tečaje, ki okrepijo naše sposobnosti, da služimo skupnosti. Ko preučujemo te tečaje, si pridobimo duhoven uvid in praktične veščine, ki jih potrebujemo, da se skupaj pomikamo po poti služenja. Ko napredujemo prek tečajev, se večja naša sposobnost, da izvajamo vse bolj kompleksna dejanja služenja. Spremljajo nas ljudje, ki imajo več izkušenj od nas in sčasoma tudi sami začnemo spremljati prijatelje z manj izkušnjami. Od samega začetka smo protagonisti osebne in družbene preobrazbe, navdušeno sprejemamo odgovornost za lastno učenje in služenje skupnosti.

“Biti protagonist” pomeni, da imamo voljo delovati po premisleku, da vztrajamo v naših naporih ter da si pridobimo in uporabljamo znanje na vsakem koraku. Protagonist ni le pasiven prejemnik koristi, temveč aktivno doprinaša na poti k uspehu. Če želimo biti protagonisti, se moramo naučiti izvajati ustvarjalno in disciplinirano iniciativo. Tečajji inštituta nam pomagajo povečati našo sposobnost, da smo protagonisti procesa grajenja skupnosti.

Vzemimo si trenutek in razmislimo o zgornjih idejah. Kot smo omenili na začetku tega poglavja, Alejandra ne bi le predstavila zgornjih zamisli eno za drugo, temveč bi poskrbela za to, da ima Beatrice dovolj priložnosti, da razmisli o njih in se vključi v pogovor. Po tem, ko ste se v skupini pogovorili o vsakem odstavku posebej in ste se naučili ideje izraziti po svojih besedah, morda želite razmisliti o tem, ali se je pogovor razvil že do te mere, da bi Alejandra samozavestno delila nekaj besed o tečajih inštituta Ruhi in povabila Beatrice, da se pridruži pri preučevanju Knjige 1. Na spodnje črte zapišite, kaj bi dejali na njenem mestu. Kako bi opisali Knjigi 1 in 2 ter dejanja služenja, ki jih spodbujata? Kratek opis dejanj služenja, o katerih govorimo v naslednjih knjigah, še posebej o poučevanju v razredih za duhovno izobrazbo otrok in vodenju skupin za mlajše mlade kot animator, bi zagotovo Beatrice pomagalo pri tem, da dobi vizijo o služenju, ki bi ga lahko izvajala v prihodnosti. Inštruktor vam bo pomagal pri pisanju teh nekaj povedi o zadnjih dveh dejanjih služenja, podobno kot bi Alejandra govorila z Beatrice, ko jo vabi na preučevanje Knjige 1.

skupnosti in o služenju skupnosti, da se pogovarjajo o načrtu delovanja. Bahá'u'lláh nam obljublja:

“Pri Mojem življenju in Moji Sviri! Iz kateregakoli prebivališča Božji prijatelji vstopajo in iz katerega se dviguje njihov glas, ko povečujejo in slavijo Gospoda, bodo krožile duše resničnih vernikov in vsi priljubljeni angeli.”²³

- Poslušati Božjo Besedo v srečanjih med prijatelji prinašajo radost srcem in okrepi vezi notnosti. Bahá'u'lláh nas opominja:

“Primerno je, da se prijatelji, v katerikoli deželi so, srečujejo na srečanjih in tam modro in zborna govorijo ter da berejo Božje verze; saj so Božje Besede tiste, ki vnamejo ogenj ljubezni in ga razpihajo.”²⁴

‘Abdu’l-Bahá piše:

“Pripravljajte srečanja ter recitirajte in pojte nebeške Nauke, da bo tista dežela razsvetljena s svetlobo resnice in da bo ta dežela s potrditvami Svetega Duha postala kot očarljiv paradiz, saj je ta doba stoletje Vsesijajnega Gospoda in melodija enosti sveta človeštva dosega ušesa po Vzhodu in Zahodu.”²⁵

- Izmed vseh srečanj Bahá'í je treba posebej omeniti Devetnajstdnevno praznovanje. Koledar Bahá'í je sestavljen iz devetnajstih mesecev po devetnajst dni. V vsaki skupnosti se Bahá'í srečujejo enkrat na mesec, kot je naročil Bahá'u'lláh:

“Resnično vam je naročeno, da pripravite praznovanje enkrat na mesec, pa čeprav postrežete le vodo; saj je Bog namenil povezati srca prek zemskih in nebeških sredstev.”²⁶

- Devetnajstdnevno praznovanje je sestavljeno iz treh delov. Prvi del je pobožni del, ko se recitirajo molitve in berejo odlomki iz Svetih Spisov. Drugi del je administrativni, ko se udeleženci posvetujejo o zadevah skupnosti. Tretji del je družabni. V naslednji besedah ‘Abdu’l-Bahája vidimo pomen pobožnega dela Devetnajstdnevnega praznovanja:

“O vi zvesti služabniki Starodavne Lepote! V vsakem ciklu in obdobju je bilo praznovanje priljubljeno in ljubljeno in pogrinjaje mize za ljubljence Boga je bilo smatrano kot hvalevredno dejanje. To je še posebej tako danes, v tem obdobju brez primere, v tem najradodarnejšem obdobju, ko je zelo odobravano, saj je resnično šteto med takšna srečanja, ki se odvijajo za čaščenje in povečevanje Boga. Tukaj se pojejo sveti verzi, nebeške ode in slavljenje, srce je prenovljeno in ponešeno stran od sebe.”²⁷

- Med administrativnim delom Praznovanja zbrani prijatelji slišijo poročila dejavnosti skupnosti Bahá'í blizu in daleč ter se posvetujejo o zadevah Vere v lastni skupnosti in o doprinosu k dobrobiti družbe, se informirajo o vodstvu, ki so ga prejeli od Univerzalne Hiše Čaščenja, razmišljajo o napredku svojih načrtov in ponujajo predloge institucijam Vere. Posvetovanje na Devetnajstdnevnom praznovanju je zelo pomembno, saj prek tega sredstva vsak posameznik lahko sodeluje v zadevah svetovne skupnosti Bahá'í.

- Kar pa se tiče družabnega dela Praznovanja, je to čas za druženje in gostoljubje. Lahko igra glasba, podajate lahko navdihujoče govore, otroci lahko pripravijo predstavitev. Na kratko, pazljivo izbrani kulturni vložki, ki so spoštljivi in radostni, se lahko uporabijo, da obogatijo ta del Praznovanja.
- Devetnajstdnevno Praznovanje je pomembna značilnost Administrativnega Reda Vere. Združuje pobožne, administrativne ter družbene aspekte življenja skupnosti. Na vseh teh vidikih je enak poudarek, saj je uspeh Praznovanja odvisen od pravilnega ravnovesja med temi tremi komponentami. V sporočilu iz avgusta 1989 je Univerzalna Hiša Pravičnosti pravi:

“Bahá’u’lláhjeva Svetovna ureditev zaobjema vse enote človeške družbe; integrira duhovne, administrativne in družbene procese življenja; kanalizira človeško izražanje v svojih raznolikih oblikah h graditvi nove civilizacije. Devetnajstdnevno praznovanje zaobjema vse te vidike v temelju družbe. Funkcioniranje v vasi, kraju ali mestu, je institucija, katere člani so ljudje Bahá. Namenjena je pospeševanju enotnosti, zagotovitvi napredka ter negovanju radosti.”²⁸

- Tako pomembnega dogodka kot je Devetnajstnevno praznovanje, ne moremo sestaviti na hitro. Prek molitve in refleksije se vsak posameznik duhovno pripravi na praznovanje, med samim dogodkom bi moral vsakdo sodelovati s srcem in umom, pa če bere v pobožnem delu, ali le posluša odlomke, ki se recitirajo; če podaja poročilo, prejema vodstvo, ali daje predloge; pa naj je gostitelj praznovanja, ali prejema gostoljubje z radostjo in gorečnostjo. V istem pismu o Devetnajstdnevnom praznovanju Univerzalna Hiša Pravičnosti piše:

“Pomembni vidiki priprave Praznovanja vsebujejo primeren izbor Spisov za branje, vnaprejšnji izbor dobrih bralcev ter določena spodobnost pri predstavitvi ter spremljanju pobožnega programa. Pozornost na okolje, kjer se bo Praznovanje dogajalo, pa naj bo notri ali zunaj, ima velik vpliv na izkušnjo. Praktična čistoča, dekorativna ureditev prostora, oboje igra pomembno vlogo. Točnost je prav tako merilo dobre priprave.

“Uspeh Praznovanja je v veliki meri odvisen od kakovosti priprave ter sodelovanja posameznika. Ljubljeni Učitelj nam ponuja sledeči nasvet: ‘Velik pomen dajte Devetnajstdnevnim praznovanjem, da bodo ob teh priložnostih ljubljenci Gospodovi in dekle Milostnega lahko obrnili svoje obraze h Kraljestvu, peli obhajanja, rotili Boga za pomoč, radostno imeli radi drug drugega ter rasli v čistosti in svetosti ter v strahu pred Bogom, v upiranju strastem in jazu. Tako se bodo ločili od tega elementarnega sveta in se potopili v gorečnost duha.’”²⁹

Kot vedno, večkrat preberite zgornje zamisli, v skupini se o njih pogovorite, da jih boste lahko brez težav podajali naprej. Naslednje vaje vam bodo v pomoč, da si pridobite nadaljnji uvid v pomen Devetnajstdnevne praznovanja:

1. Kaj nam Bahá’u’lláh zagotavlja, da bo označevalo vsako prebivališče, kjer se srečamo, da slavimo in hvalimo Gospoda? _____

2. V drugem citatu zgoraj nam Bahá'u'lláh pravi, da ko se snidemo na srečanjih, moramo govoriti _____ in _____ ter brati _____ ; saj so Božje Besede tiste, ki _____ in ga _____ .
3. V tretjem citatu nam 'Abdu'l-Bahá svetuje, da pripravljamo srečanja in naj recitiramo nebeške Nauke, da bo
- država v kateri živimo _____ .
 - dežela, kjer prebivamo, postala _____ .
4. Koliko mesecev je v koledarju Bahá'í? _____
5. Koliko dni je v vsakem mesecu? _____
6. Katero posebno srečanje se zgodi med Bahá'íjenkrat na mesec? _____

7. Kateri so trije deli Devetnajstdnevnega praznovanja? _____

8. Ali se deli Devetnajstdnevnega praznovanja odvijajo v določenem zaporedju? _____
9. Kaj je namen pobožnega dela Devetnajstdnevnega praznovanja? _____

10. Kaj je namen administrativnega dela Praznovanja? _____

11. Kaj je namen družabnega dela Praznovanja? _____

-
-
12. O katerih temah, ki so tukaj naštet, bi se bilo primerno pogovarjati na Devetnajstdnevem praznovanju med administrativnim delom?
- _____ O finančnih potrebah za delo skupnosti
 - _____ O rezultatih nacionalne nogometne ekipe
 - _____ Kako rešiti nesporazum med dvema članoma skupnosti
 - _____ O napredku otroških uric Bahá'í v skupnosti
 - _____ O pomenu odlomka iz Spisov, ki ga je član Skupnosti prejšnji teden preučeval
 - _____ O živahnosti programa za mlajše mlade v skupnosti
 - _____ O možnostih zaposlovanja za mlade v okraju
 - _____ O podpori, ki jo skupnost lahko ponudi skupinam za mlajše mlade, katerih projekti služenja so postali kompleksni
 - _____ O obiskih k staršem otrok in mlajših mladih, ki se udeležujejo izobraževalnih programov, ki jih pospešuje inštitut
 - _____ O krepitvi pobožnega značaja skupnosti
 - _____ O sporedu oddaj na televiziji
 - _____ O uvidih, ki so si jih pridobili o negovanju radostne in disciplinirane atmosfere v študijskih krogih
 - _____ O praznovanju naslednjega Praznika
 - _____ O iniciativah na področju družbenih dejavnosti, ki se rojevajo iz procesa grajenja skupnosti
13. O naslednjem vprašanju se pogovorite v skupini: Zakaj je pomembno ravnovesje med vsemi tremi deli Praznovanja?
14. Sedaj pa se pogovorite o spodnjih vprašanjih.
- a. Kako bi se pripravili na Praznovanje, če ste njegov gostitelj?
 - b. Kako bi se pripravili na praznovanje, če ste udeleženec?

POGLAVJE 13

Drugo vprašanje, ki se pogosto pojavi, ko govorimo o Veri je, kako skupnost Bahá'í pokrije svoje finančne potrebe. Tu je nekaj točk, ki vam lahko pomagajo pri odgovoru:

- Instrument, ki ga skupnost Bahá'í uporablja, da pokrije svoje finančne potrebe je Sklad Bahá'í. Z njim upravljajo institucije Vere na različnih stopnjah: krajevni, narodni, kontinentalni in mednarodni. Bahá'íji verjamejo, da morajo sami pokriti svoje stroške za dejavnosti, ki pospešujejo njihovo Vero in zato Sklad sprejema donacije samo od članov skupnosti.
- Prispevanje v Sklad je prostovoljno dejanje. Je zaupno, kar pomeni, da je vprašanje med posameznikom in institucijami Vere. Imena donatorjev in donirane vsote se ne oznanjajo. Na člane skupnosti se ne izvaja nikakršen pritisk, da morajo prispevati v Sklad. Institucije podajo splošen poziv skupnosti, jo spomni na pomen Sklada in izpostavijo njegove potrebe. Ni redko, da določena skupnost zase postavi cilj. Vendar pa vsota nikoli ni določena za posameznika in nikoli ni naprošen za denar. Vsakemu posamezniku je prepuščeno, da se odloči, glede na svoje razumevanje pričujočih načel, koliko želi darovati.
- Civilizacija, ki se jo trudimo zgraditi, bo cvetoča, tako materialno, kot duhovno. Bogastvo je sprejemljivo le pod določenimi pogoji. Pridobiti si ga moramo s poštenim delom. Zapraviti ga moramo za dobro človeštva. Celotna skupnost bi morala biti povišana; ni sprejemljivo, da je nekaj ljudi ekstremno bogatih, medtem ko je večina potrebna nujnih življenjskih potrebščin. Bahá'u'lláh nam pravi:

“Najboljši med ljudmi so tisti, ki z lastnim delom zaslužijo vsakdanji kruh in ga zavoljo Božje ljubezni, ki je Gospod vseh svetov, razdelijo med svoje sorodstvo.”³⁰

“... obroditi morate dobre in žlahtne sadeže, ki bodo v prid vam in drugim. Vsak se mora ukvarjati z obrtjo in poklicem, zakaj v tem leži skrivnost bogastva, o razumni ljudje!”³¹

‘Abdu’l-Bahá pa razlaga:

“Bogastvo je nadvse pohvalno, pod pogojem, da je bogata celotna populacija. Če pa ima nekaj ljudi čezmerno bogastvo, medtem ko so ostali obubožani, in od tega bogastva ni sadov niti koristi, potem je le obremenitev za njegovega lastnika.”³²

- Da bi zgradili družbo, ki je osvobodjena krivice in bede, moramo biti radodarni in pripravljeni dati. Četudi so naši finančni prihodki borni, bi kljub temu morali nekaj prispevati za napredek človeštva, saj resnično blagostanje lahko dosežemo le prek dajanja. Radodarnost je lastnost človeške duše; ni povezana z našimi materialnimi okoliščinami. V Skritih Besedah Bahá'u'lláh pravi:

“Dobrodelnost in radodarnost sta Moji lastnosti. Dobro je tistemu, ki se krasi z Mojimi krepostmi.”³³

- Zapomniti si moramo, da je resnični vir kakršnegakoli bogastva, ki ga posedujemo, Bog, Vseradodarni. Priskrbi nam sredstva za preživetje; omogoči nam, da napredujemo. Ko prispevamo v Sklad, porabimo del tega, kar nam je dal, za Njegovo Stvar. Za Bahá'íje torej prispevanje v Sklad ni le vprašanje radodarnosti; je tudi duhoven dar in velika individualna odgovornost. Varuh nam svetuje:

“Moramo biti kot vodnjak ali izvir, ki se neprenehoma prazni vsega, kar ima in se polni iz nevidnega vira. Neprenehoma dajati od dobrega brez strahu pred revščino, zanašajoč se na neizčrpno radodarnost Vira vsega bogastva in vsega dobrega — to je skrivnost pravičnega življenja.”³⁴

Kasneje v zaporedju boste imeli priložnost, da globlje razmislite o nekaterih zamislih, ki se tičejo materialnih sredstev. Zaenkrat vas spodbujamo, da se kot vedno, pogovorite o zgornji vsebini, o eni točki naenkrat in nato izpolnite naslednje vaje, da se naučite te zamisli izražati naravno in brez težav:

1. Na temelju citatov izpolnite proste črte v povedih spodaj.

- a. Bahá'u'lláh nam pravi, da moramo _____ z lastnim delom in ga porabiti za _____.
- b. Obroditi moramo _____ in _____ sadeže, ki bodo _____ nam in drugim..
- c. Vsak izmed nas se mora _____ in _____, zakaj v tem leži _____.
- d. ‘Abdu’l-Bahá razlaga, da je bogastvo _____, pod pogojem, da je _____ bogata.
- e. Če pa ima _____ čezmerno _____, medtem ko so _____, in od tega _____ ni _____ niti _____, potem je le _____ za _____.
- f. Bahá'u'lláh pravi: “_____ in _____ sta Moji lastnosti. Dobro je tistemu, ki se _____ z Mojimi _____.”
- g. Varuh pa nas spodbuja, naj bomo kot _____ ali _____, ki se neprenehoma _____ vsega, kar ima in se neprenehoma _____.
- h. Neprenehoma _____ od _____ brez _____, zanašajoč se na _____ — to je skrivnost pravičnega življenja.

2. Zapišite zaporedje idej iz zgornje predstavitve:

Alejandra ji razloži, kako si zamišlja pogovor. “Vsak obisk bova pričeli tako, da staršem predstaviva program, za katerega je njihov sin ali hči, pokazal zanimanje, omenili pa bova tudi, da je del procesa grajenja skupnosti, ki se odvija v soseski. Nato bova z njimi raziskali nekaj osrednjih konceptov in idej tega programa. To bo prvi od zaporedja obiskov in upava, da bo sčasoma, ko se obiski nadaljujejo, družina aktivno podpirala skupino na različne načine ter da bodo njeni člani postali zagovorniki duhovnega opolnomočenja mlajših mladih v skupnosti.”

Alejandra in Beatrice se naprej pogovarjata o nekaterih točkah, ki jih želita omeniti pri vsaki družini. Odločita se, da bosta zamisli, ki se jima zdijo pomembne zapisali in vesta da jih bosta na prvem obisku pokrili le nekaj, ostale pa na nadaljnjih pogovorih. Tukaj je nekaj točk, ki govorijo o potencialih mlajših mladih:

- V življenju posameznika obstaja ključno obdobje, tri leta, med 12. in 15. letom — to je stopnja tranzicije od otroštva do zrelosti.
- Pogosto o mladih ljudeh te starosti govorimo kot o “mlajših mladih”. Niso več otroci, a še niso dosegli polne mladosti.
- Na žalost obstaja zmotna, pa vendar široko razširjena podoba mlajših mladih, ki jih kaže kot impulzivne, uporne, zaverovane same vase ter nagnjene k stalni krizi. Mi pa jih vidimo v drugačni luči. Res je, da v tem kratkem času vsi doživljamo hitre spremembe - fizične, čustvene in mentalne. Prav tako je res, da se kot rezultat vseh teh, pokaže nekaj uporništva. V resnici pa je to starost velikega potenciala in velikih perspektiv.
- Tudi midve sva bili mlajši mladi nedolgo nazaj in spomnim se, kako so te spremembe vplivale na naju. Včasih sva bili pogumni, drugič plahi. Včasih sva se radi družili, drugič sva bili zelo sramežljivi. Velikokrat sva izrazili željo, da naju pustijo na miru, čeprav sva upali na to, da bova dobili pozornost. Hoteli sva razumeti, v katerih stvareh sva dobri in katere talente in sposobnosti imava. In zelo pomembno se nama je zdelo, kako naju vidijo drugi ljudje in kaj drugi ljudje mislijo o najinih zamislih.
- Pomembno se je zavedati, da je takšno vedenje le začasno. V življenju človeškega bitja se v teh letih določene mentalne moči razvijajo hitro. Pričnemo iskati odgovore na osnovna vprašanja o obstoju. Analiziramo, kaj se dogaja okoli nas in zastavljamo vprašanja o stvareh, ki smo se jih naučili. Nismo več tako pripravljeni, kot smo bili prej, avtomatično slediti temu, kar nam pravijo odrasli, še posebej, ko vidimo nasprotja med njihovimi besedami in dejanji.
- Če mladim želimo pomagati, da bodo koristno uporabljali te nove moči, je bistvenega pomena, da z njimi ne ravnamo kot z otroki. Takole ‘Abdu’l-Baha opisuje to obdobje:
“Po določenem času vstopi v obdobje mladosti, ko njegove prejšnje stanje in potrebe izpodrinejo nove potrebe, ki so nujne za to, da mu pomagajo napredovati. Njegove sposobnosti opazovanja so večje in globlje, njegova inteligenca je usposobljena in prebujena, omejitve in okolje otroštva nič več ne omejujejo njegove energije in dosežkov.”³⁵
- Univerzalna Hiša Pravičnosti, vladajoče telo vere Bahá’í, o načinu, ki smo ga prevzeli pri delu z mlajšimi mladimi, govori:

“Medtem ko globalni trendi projektirajo sliko te starostne skupine kot problematično, izgubljeno v mukah burnih fizičnih in čustvenih sprememb, neodzivno in egoistično, skupnost Baha’í pa se v besedah in pristopu, ki jih uporablja, odločno odmika v nasprotno smer in v mlajših mladih vidi altruizem, močan občutek za pravico, vnemo, da se učijo o vesolju in željo, da bi doprinesli k izgradnji boljšega sveta.”³⁶

Alejandra in Beatrice se nato osredotočita na sam program duhovnega opolnomočenja in poizkusita določiti nekatere njegove značilnosti:

- Mladi med 12. in 15. letom si želijo pripadati skupini prijateljev, kjer lahko delijo svoje misli, sodelujejo pri projektih, športajo in tako naprej. Zato je program zgrajen okoli koncepta “skupine za mlajše mlade”. Vsako skupino vodi “animator”, pogosto je to starejša mlada oseba, ki je članom pravi prijatelj in jim pomaga pri razvoju njihovih sposobnosti.
- Skupine se redno srečujejo. Med srečanji se mlajši mladi naučijo raziskovati koncepte ter izraziti ideje brez strahu pred centuro in zasmehovanjem. Spodbujajo jih, da poslušajo, reflektirajo, analizirajo in nato delujejo v to smer.
- Živimo v času, ko na mlajše mlade, na njihovo razmišljanje in vedenje, vpliva veliko negativnih sil. Animatorji jim pomagajo premagati te sile – ne le, da zaščitijo sebe pred moralnim propadom družbe, temveč za izboljšanje sveta.
- S programom želimo negovati moči, ki so duši prirojene, moči, ki se v mlajši adolescenci pričnejo vse bolj kazati. Še posebej pomembni sta moči mišljenja in izražanja. Mladi morajo razviti jezik, ki ga potrebujejo, da izrazijo globoke ideje o svetu ter da se znajo izraziti, kako želijo, da se svet spremeni.
- Mlajši mladi si želijo reflektirati o pomenu konceptov, ki so bistveni za smiselno življenje. Sreča, upanje in odličnost so le nekateri primeri. Na žalost ljudje velikokrat o teh zamislih govorijo na površen način. Pridobitev globokega razumevanja takšnih konceptov v vsakodnevnem življenju lahko mlademu umu pomaga, da zgradi trdno moralno strukturo in se upira negativnim silam družbe.
- Razumevanje konceptov je bistvenega pomena za intelektualni razvoj. Mlajši mladi se včasih soočajo s težavami v šoli, ker se od njih pričakuje, da se bodo naučili ogromno informacij o različnih predmetih, ne da bi dobili zadostno pomoč, da bi dojemli osnovne koncepte. S programom jih motiviramo, da razmišljajo globoko o idejah, moralnih, matematičnih, znanstvenih in tako naprej. To vedno izboljša njihov uspeh v šoli.
- Mlajši mladi imajo veliko željo, da bi bile stvari smiselne. Želijo razumeti razloge zaradi katerih se dogajajo stvari okoli njih. To jim lahko uspe, če lahko opazujejo ne le s fizičnimi očmi, temveč tudi z duhovnim očesom. Pomemben cilj programa je povečanje duhovnega doživetja: zmožnost prepoznati duhovne sile ter identificirati duhovna načela v situacijah, v katerih se znajdejo.
- S programom dosežemo raznolike cilje – razvoj morale, duhovne percepcije, moči izražanja in sicer s pomočjo zaporedja besedil. Ta so sestavljena iz preprostih zgodb o življenju mladih ljudi v različnih delih sveta. Poleg tega, da ta besedila skupaj

preučujejo, se pogovarjajo o njihovi vsebini ter rešujejo dodane vaje, mlajši mladi sodelujejo tudi pri športnih dejavnostih ter se učijo o umetnosti in različnih obrteh.

- S pomočjo animatorjev skupine oblikujejo in izvedejo projekte služenja, ki so velik del programa. Prek teh projektov se mlajši mladi naučijo razmišljati o skupnosti in njenih potrebah, se učijo posvetovati ter sodelovati med sabo ter z ljudmi v njihovi skupnosti, kjer živijo.
- Teme, ki jih besedila pokrivajo, so raznolike; vsaka se osredotoča na temo, ki je bistvenega pomena za duhovno opolnomočenje mlajših mladih. Prvo besedilo na primer, govori o temi “potrditve”— da Bog potrdi napore, ki jih vlagamo v to, da dosežemo plemenite cilje. Drugo besedilo govori o “upanju” — da moramo tudi v najtežjih časih gledati v prihodnost z upanjem. Tretje besedilo analizira koncept “odličnosti”. “Radost” je tema še ene zgodbe, o “moči besede” razmišljamo v drugi. Na voljo so tudi knjižice, ki razmišljajo o matematičnih konceptih, ena raziskuje navade urejenega uma. Na področju znanosti imamo besedilo, ki se osredotoča na to, da pazimo na svoje zdravje – fizično, mentalno in duhovno. Obstaja pa še ducat drugih, ki so jih mlajši mladi preučevali v zadnjih treh letih.

Alejandra in Beatrice načrtujeta, da bosta s seboj prinesli nekaj besedil, če si jih bodo starši želeli ogledati. Če besedil ne poznate prav dobro, bo morda koristno, da si vzamete nekaj časa in preberete čim več zgodb — tako boste lažje sledili raznolikim pogovorom v skupnosti. Med tem pa vas vabimo, da se temeljito pogovorite z drugimi udeleženci vaše skupine, o idejah, ki so predstavljene zgoraj. O njih bolj podrobno govori Knjiga 5. Če se boste po tem, ko preučite Knjigo 5 odločili, da boste postali animator skupine za mlajše mlade, boste sistematično obiskovali družine njenih članov in z njimi raziskovali te in mnogo drugih idej. Lahko pa spremljate nekoga drugega, tako kot Beatrice, ki ima izkušnje z obiski družin mlajših mladih v vaši skupnosti.

POGLAVJE 15

Naslednji dan Alejandra in Beatrice obiščeta domove treh mlajših mladih, ki se bodo pridružili novi skupini, ki se ustanavlja v soseski. Beatrice je vesela navdušenja s katerim se starši udeležujejo v pogovoru o programu za duhovno opolnomočenje. Do konca popoldneva je prepričana, da želi Alejandri pomagati s skupino za mlajše mlade in da se bo naučila, kako biti animatorka nove skupine še letos. Seveda se zaveda, da mora prej predelati še nekaj knjig inštituta. Odločena je, da bo nadaljevala z rednim preučevanjem knjig, saj je tako predelala knjige do sedaj.

Z redno Alejandrino pomočjo in spodbudo se Beatrice pomika po poti služenja. Nadaljujmo z njeno zgodbo nekaj mesecev kasneje, ko ravno končuje Knjigo 3. Inštruktor njenega študijskega kroga je prosil Maribel, učiteljico otroških uric, da Beatrice in njene sošolce povabi, da jo spremljajo, ko obiskuje starše otrok v novi skupini Razreda 1. Beatrice meni, da se je veliko naučila na preučevanju Knjige 3 in od Alejandre ve, da ji bo to znanje pomagalo pri služenju kot animatorka.

Ko se snideta, Maribel pove Beatrice, da bosta obiskali Emmino mamo. “Je očarljiva mala deklica, ki se zelo rada uči,” pove Maribel. “Njene starše sem že enkrat obiskala in jim

razložila naravo otroških uric Bahá'í. Z veseljem sta Emmi pustila, da se jih udeleži. Njena mama je izrazila zanimanje, da bi izvedela več o uricah in obljubila sem ji, da pridem nazaj, da se bova pogovarjali o izobraževalnih idejah, ki so osnova materiala, ki ga poučujemo. Naredila sem si nekaj zapiskov. Če želiš, jih lahko skupaj pregledava in razmisliiva o njih.” Beatrice se strinja. Tukaj so točke, o katerih se pogovarjata:

- Najprej bom gospe Martinez povedala, kako vesela sem, da je Emma v razredu in omenila ji bom nekatere od njenih dobrih lastnosti.
- Zdi se, da je najbolje pričeti pogovor tako, da skupaj prebereva citat iz Spisov Bahá'u'lláhja:

“Na človeka glejte kot na rudnik poln draguljev neprecenljive vrednosti. A le izobrazba lahko povzroči, da razodene svoje zaklade in omogoči človeštvu, da ima od njih korist.”³⁷

- Omenim lahko nekaj misli o tem, kako me je ta izjava oblikovala kot učiteljico. Moje srce preplavlja radost, ko pogledam otroke v mojem razredu in o njih razmišljam kot o rudnikih polnih neprecenljivih draguljev. Vsak izmed njih ima potencial za izkazovanje nebeških lastnosti. Vsak izmed njih ima talente, ki jih lahko najde in razvija. Vsak izmed njih lahko odraste ter postane dragocen član skupnosti in doprinese k izboljšanju sveta.
- Kot naslednje moram verjetno dati nekaj primerov draguljev, za katere si mora izobrazba prizadevati, da jih razodene v vsakem otroku. Lahko bi tudi omenila nekatere moči uma, za odkrivanje zakonov narave, da naredimo lepa umetniška dela ter da izrazimo plemenite zamisli. Otroci lahko pričnejo razvijati vse te moči, bom razložila, ko prejmejo primerno izobrazbo. To pa se lahko zgodi le, če v ranih letih pridobijo določene lastnosti. Naučiti se morajo osredotočanja, na primer, ko je potrebno, trdo delati ter osredotočati se na to, kar delajo. Zrasti morajo v posameznike, ki se zanimajo za dobrobit drugih in ki želijo služiti skupnosti. Zato je pomembno spodbujati razvoj njihovega značaj že v mladih letih.
- Na tem mestu bi bilo dobro gospo Martinez vprašati, kakšna oseba si želi, da bi bila njena hči. Katere značajske značilnosti meni, da so pomembne za Emmo?
- Med lastnostmi, ki jih bo omenila, bodo zagotovo duhovne lastnosti, to pa je naslednja tema, ki jo bom predstavila. Določene lastnosti obstajajo, ki bi jih posameznik moral imeti, ki so bistvenega pomena za človekov obstoj, bom dejala.
- Pripadajo duši človeškega bitja. Razvijemo jih, ko loščimo ogledalo svojega srca, da lahko odseva Božje lastnosti. Imenujemo jih duhovne lastnosti in lekcije, ki jih uporabljamo na otroških uricah Razred 1, se osredotočajo večinoma na te lastnosti.
- Mislim, da bom potem nadaljevala tako, da bom naštel nekaj duhovnih lastnosti, o katerih govorimo v Razredu 1 v Knjigi 3 in z gospo bom delila še nekaj ujemajočih se citatov. Razložila bom, da se bo Emma na pamet naučila te citate in da lahko hčerki reče, naj ji jih recitira, prav tako molitve, ki se jih bo naučila:

– Ljubezen:

“O Prijatelj! V vrtu svojega srca ne sadi ničesar razen vrtnice ljubezni . . .”³⁸

– Pravica:

“Stopajte po poti pravice, saj je to resnično ravna pot.”³⁹

– Resnicoljubnost:

“Resnicoljubnost je temelj vseh človekovih vrlin.”⁴⁰

– Radost:

“O Sin Človekov! Veseli se v svojem srcu, da boš vreden srečanja z Mano in boš zrcalil Mojo lepoto.”⁴¹

Maribel in Beatrice se odločita, da so zgornje zamisli dovolj za en obisk. Kmalu boste pričeli preučevati Knjigo 3 in imeli boste priložnost reflektirati o nekaterih načelih, ki oblikujejo šest-letni program Inštituta Ruhi za duhovno izobrazbo otrok. Če se pred tem pojavi priložnost, da obiščete nekaj staršev z učiteljem otroških uric, vam bodo zgornje zamisli pri tem pomagale. Zato sedaj lahko s svojo študijsko skupino preučite vsako točko posebej.

POGLAVJE 16

Prej smo prebrali naslednje besede ‘Abdu’l-Bahája: “Čim močnejše so vezi tovarštva in solidarnosti med ljudmi, večja bo moč konstruktivnosti in dosežkov na vseh ravneh človeške dejavnosti.” Univerzalna Hiša Pravičnosti nam pravi, da s tem, ko obiskujemo domove in vabimo v naše, “ustvarjamo vezi duhovne vezi, ki negujejo občutek skupnosti.” Ne smemo podcenjevati učinka te prakse na kulturo naše rastoče skupnosti.

V prejšnjih poglavjih smo si ogledali več določenih pogovorov, ki se lahko odvijajo, ko se obiskujemo. Vsi, ki stopamo po poti služenja, bomo sodelovali pri razširjajočem se pogovoru v naši vasi, mestu ali soseski, o uporabi Bahá’u’lláhjevih nauk v našem individualnem in kolektivnem življenju. Včasih se bodo odvili v zaporedju formalnih obiskov, ki bodo organizirani za to, da omogočijo rastočemu številu ljudi poglobiti svoje znanje o teh naukih. Velikokrat se boste pogovarjali o izobraževalnih programih inštituta, njihovih ciljnih in vsebini.

Vse več sosedov in prijateljev boste povabili, da se pridružijo procesu grajenja skupnosti. Ko zrete v prihodnost, na pot služenja, ki se vije pred vami, si morate kar najbolj prizadevati za to, da se dobro naučite vsebine, ki smo jo predstavili v tej enoti, da si pridobite izkušnje na področju pogovorov o vseh predstavljenih temah in da še naprej poglobljate svoje znanje o Bahá’u’lláhjevih naukih. Tako bo vaša večna radost deljenja Božje Besede z drugimi ljudmi.

REFERENCES

1. Bahá'u'lláh, *Skrite Besede* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 4, p. 4.
2. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, th Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), p. 4.
3. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), IV, par. 1, p. 5.
4. Prav tam, V, par. 2, pp. 6–7.
5. 'Abdu'l-Bahá, in *Bahá'í Prayers*, p. 81.
6. Prav tam, p. 111.
7. Prav tam
8. From a talk given on 16 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 23, p. 364.
9. 'Abdu'l-Bahá, in *Bahá'í Prayers*, p. 130.
10. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XLV, par. 1, pp. 111–12.
11. 'Abdu'l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 printing), p. 139.
12. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, V, par. 5, p. 8.
13. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
14. From a talk given on 21 October 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 6.7–8, p. 22.
15. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLVI, par. 1, p. 357.
16. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
17. *The Hidden Words*, Persian no. 44, p. 37.
18. Prav tam, Persian no. 66, p. 45.
19. From a Tablet of 'Abdu'l-Bahá. (authorized translation)
20. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 25 September 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 2, pp. 478–79.
21. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 43.1, p. 125.

22. Prav tam, no. 207.3, p. 360.
23. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Meetings: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, and Shoghi Effendi*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Baha'í Publishing Trust, 1976, 1980 printing), p. 3.
24. Prav tam
25. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), vol. 3, p. 631. (authorized translation)
26. Bahá'u'lláh, in *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2013 printing), par. 57, p. 41.
27. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 48.1, p. 130.
28. From a letter dated 27 August 1989, published in *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010), no. 69.2, pp. 132–33.
29. Prav tam, no. 69.9–10, p. 135.
30. *The Hidden Words*, Persian no. 82, p. 51.
31. Prav tam, Persian no. 80, p. 51.
32. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 printing), par. 46, p. 33.
33. *The Hidden Words*, Persian no. 49, p. 39.
34. Shoghi Effendi, cited in *Bahá'í News*, no. 13 (September 1926), p. 1.
35. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 17 November 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 3, p. 617.
36. From a message dated 21 April 2010, published in *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), no. 14.16, p. 82.
37. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXII, par. 1, p. 294.
38. *The Hidden Words*, Persian no. 3, p. 23.
39. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXVIII, par. 1, p. 283.
40. 'Abdu'l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 40, p. 39.
41. *The Hidden Words*, Arabic no. 36, p. 12.